

**ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСНА РАДА
ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ УПРАВЛІННЯ ТА ПРАВА
ІМЕНІ ЛЕОНІДА ЮЗЬКОВА**

ЗАТВЕРДЖЕНО

Рішення методичної ради університету
25 жовтня 2022 року, протокол № 2
Перша проректорка, голова методичної
ради університету, кандидатка наук з
державного управління, доцентка
_____ Ірина КОВТУН

25 жовтня 2022 року

М.П.

**НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНІ МАТЕРІАЛИ
з навчальної дисципліни
«ДОСУДОВЕ РОЗСЛІДУВАННЯ
КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ»
для підготовки на другому освітньому рівні
здобувачів вищої освіти ступеня магістра
за спеціальністю 262 Правоохоронна діяльність
галузі знань 26 Цивільна безпека
за заочною формою навчання**

м. Хмельницький
2022

РОЗРОБНИК:

Завідувач кафедри кримінального права та процесу, кандидат юридичних наук, доцент
01 вересня 2022 року

_____ Сергій КРУШИНСЬКИЙ

СХВАЛЕНО

Рішення кафедри кримінального права та процесу
02 вересня 2022 року, протокол № 2

Завідувач кафедри кримінального права та процесу, кандидат юридичних наук, доцент
02 вересня 2022 року

_____ Сергій КРУШИНСЬКИЙ

Декан юридичного факультету, кандидат юридичних наук, доцент
02 вересня 2022 року

_____ Віктор ЗАХАРЧУК

_____ Обліковий обсяг програми – 4,76 ум. др. арк.

ЗМІСТ

Стор.

1.	Структура вивчення навчальної дисципліни		–	4
	1.1.	Тематичний план навчальної дисципліни	–	4
	1.2.	Лекції	–	5
	1.3.	Семінарські (практичні) заняття	–	6
	1.4.	Самостійна робота студентів	–	19
	1.5.	Індивідуальні завдання	–	29
	1.5.1.	Методичні рекомендації до виконання курсових робіт	–	30
	1.5.2.	Теми курсових робіт	–	37
	1.5.3.	Перелік процесуальних документів	–	38
	1.6.	Підсумковий контроль	–	39
	1.6.1.	Питання для підсумкового контролю	–	39
	1.6.2.	Приклад екзаменаційного білету	–	40
2.	Схема нарахування балів		–	42
3.	Рекомендовані джерела		–	43
	3.1.	Нормативно-правові акти	–	43
	3.2.	Література до усіх тем	–	44
	3.3.	Література до окремих тем	–	45
4.	Інформаційні ресурси в Інтернеті		–	59

1. Структура вивчення навчальної дисципліни

1.1. Тематичний план навчальної дисципліни

№ теми	Назва теми	Кількість годин											
		Денна форма навчання						Заочна форма навчання					
		Усього	у тому числі					Усього	у тому числі				
			Лекції	Сем. (прак).	Лабор.	Ин.зав.	СРС		Лекції	Сем. (прак).	Лабор.	Ин.зав.	СРС
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1.	Стадія досудового розслідування в системі кримінального провадження	10	2	1	-	-	7	10	-	-	-	-	10
2.	Загальні положення досудового розслідування кримінальних правопорушень	11	2	1	-	-	8	11	2	-	-	-	9
3	Початок досудового розслідування	10	2	-	-	-	8	10	-	-	-	-	10
4	Проведення слідчих (розшукових) дій	14	4	4	-	-	6	14	2	2	-	-	10
5	Повідомлення про підозру	10	2	2	-	-	6	10	-	-	-	-	10
6	Застосування заходів забезпечення кримінального провадження під час досудового розслідування	14	4	4	-	-	6	14	2	2	-	-	10
7	Доказування під час досудового розслідування	11	2	-	-	-	9	11	-	-	-	-	11
8	Зупинення, відновлення та продовження строків досудового розслідування	10	2	2	-	-	6	10	2	1	-	-	7
9	Закінчення досудового розслідування	10	2	2	-	-	6	10	2	1	-	-	7
10	Оскарження процесуальних рішень, дій та бездіяльності під час досудового розслідування	10	2	2	-	-	6	10	-	-	-	-	10
11	Особливості досудового розслідування в окремих кримінальних провадженнях	10	2	2	-	-	6	10	2	2	-	-	6
	Всього годин	120	26	20	-	-	74	120	12	8	-	-	100

1.2. Лекції

№ з/п	Назва і план теми	Кількість годин
1	2	3
1.	Загальні положення досудового розслідування кримінальних правопорушень	2
1.1. 1.2. 1.3. 1.4. 1.5. 1.6.	Поняття загальних положень досудового розслідування Підслідність кримінальних правопорушень Процесуальні рішення та процесуальні акти в стадії досудового розслідування Процесуальна фіксація досудового розслідування Реалізація засад кримінального провадження в стадії досудового розслідування Судовий контроль і прокурорський нагляд в стадії досудового розслідування	
2.	Проведення слідчих (розшукових) дій	2
2.1. 2.2. 2.3. 2.4. 2.5. 2.6. 2.7. 2.8. 2.9.	Слідчі (розшукові) дії: поняття, види та система Порядок та підстави проведення допиту Пред'явлення для впізнання Поняття, підстави та порядок проведення обшуку Огляд: поняття, види, підстави та порядок проведення Слідчий експеримент Освідування особи Призначення та проведення експертизи Поняття та види негласних слідчих (розшукових) дій	
3.	Застосування заходів забезпечення кримінального провадження під час досудового розслідування	2
3.1. 3.2. 3.3. 3.4. 3.5. 3.6. 3.7.	Поняття та види заходів забезпечення кримінального провадження Поняття, значення і система запобіжних заходів Підстави та порядок застосування запобіжних заходів Запобіжні заходи, не пов'язані з триманням особи під вартою Тримання під вартою Затримання особи за підозрою у вчиненні злочину Спеціальні запобіжні заходи	
4.	Зупинення, відновлення та продовження строків досудового розслідування	2
4.1. 4.2. 4.3.	Підстави та умови зупинення досудового розслідування Процесуальний порядок зупинення і відновлення досудового розслідування Порядок продовження строків досудового розслідування	
5.	Закінчення досудового розслідування	2
5.1. 5.2. 5.3. 5.4. 5.5. 5.6.	Поняття та форми закінчення досудового розслідування Закриття кримінального провадження: поняття, підстави та процесуальний порядок Клопотання про звільнення особи від кримінальної відповідальності Закінчення досудового розслідування складанням обвинувального акта Клопотання про застосування примусових заходів виховного характеру Клопотання про застосування примусових заходів медичного характеру	

6.	Особливості досудового розслідування в окремих кримінальних провадженнях	2
6.1.	Особливості досудового розслідування у кримінальному провадженні на підставі угод	
6.2.	Особливості досудового розслідування щодо неповнолітніх	
6.3.	Особливості досудового розслідування у кримінальному провадженні про застосування примусових заходів медичного характеру	
6.4.	Особливості досудового розслідування у кримінальному провадженні щодо кримінальних проступків	
6.5.	Поняття та особливості спеціального досудового розслідування (заочного провадження)	
	Усього	12

1.3. Семінарські (практичні) заняття

Семінарське (практичне) заняття 1

Тема 4. Проведення слідчих (розшукових) дій

Питання для усного опитування та дискусії

- 1.1. Поняття та класифікація слідчих (розшукових) дій.
- 1.2. Загальні правила провадження слідчих (розшукових) дій.
- 1.3. Допит підозрюваного, обвинуваченого, свідка. Особливості допиту окремих категорій осіб.
- 1.4. Порядок та види пред'явлення для впізнання.
- 1.5. Поняття, види, процесуальний порядок проведення обшуку.
- 1.6. Поняття, види, процесуальний порядок проведення огляду.
- 1.7. Процесуальний порядок та умови проведення слідчого експерименту.
- 1.8. Мета та порядок освідування особи.
- 1.9. Порядок залучення експерта для проведення експертизи. Процесуальні види експертиз.
- 1.10. Сутність та особливості негласних слідчих (розшукових) дій.
- 1.11. Процесуальне оформлення результатів проведення слідчих (розшукових) дій.

Методичні рекомендації

Ключовими термінами, на розумінні яких базується засвоєння навчального матеріалу теми, є: слідчі (розшукові) дії, негласні слідчі (розшукові) дії, допит, пред'явлення для впізнання, обшук, огляд, слідчий експеримент, освідування, експертиза, додаткова експертиза, повторна експертиза, комісійна експертиза, комплексна експертиза, відібрання зразків для експертного дослідження, втручання у приватне спілкування, зняття інформації з транспортних телекомунікаційних мереж, зняття інформації з електронних інформаційних систем, накладення арешту на кореспонденцію, контроль за вчиненням злочину.

З метою глибокого засвоєння навчального матеріалу при самостійному вивченні теми студенту варто особливу увагу зосередити на таких аспектах:

Основним способом збирання доказів в досудових стадіях кримінального судочинства є провадження слідчих (розшукових) дій. Визначаючи поняття слідчих (розшукових) дій, необхідно наголосити, що це та частина процесуальних дій, які спрямовані на збирання і перевірку доказів у кримінальному провадженні та відрізняються від решти дій слідчого силою процесуального примусу.

На сьогодні систему слідчих (розшукових) дій у кримінальному судочинстві України складають такі процесуальні дії як: допит; одночасний допит декількох осіб (очна ставка); пред'явлення для впізнання; обшук; огляд; ексгумація трупа; слідчий експеримент; освідування; проведення експертизи; аудіо-, відеоконтроль особи; арешт, огляд і виїмка кореспонденції; зняття інформації з транспортних телекомунікаційних мереж; зняття інформації з електронних інформаційних систем; обстеження публічно недоступних місць, житла чи іншого володіння особи; встановлення місцезнаходження радіоелектронного засобу;

спостереження за особою, річчю або місцем; аудіо-, відеоконтроль місця; контроль за вчиненням злочину; виконання спеціального завдання з розкриття злочинної діяльності організованої групи чи злочинної організації.

Всі слідчі дії слід вивчати в такій послідовності: 1) поняття, види і завдання слідчої дії; 2) підстави, умови проведення слідчої дії, прийняття процесуального рішення; 3) учасники слідчої дії, особливості їх правового статусу; 4) порядок проведення слідчої дії (вступна частина, основна частина, заключна частина і фіксація).

Всі слідчі (розшукові) дії можна поділити на декілька груп, зокрема:

- 1) основні і додаткові;
- 2) первинні і повторні;
- 3) невідкладні, першочергові і послідувачі (наступні);
- 4) обов'язкові і необов'язкові (факультативні);
- 5) з винесенням постанови (ухвали) про проведення слідчої (розшукової) дії і без її винесення;

6) за участю понятих і без них.

7) вербальні, невербальні і змішані.

Залежно від суб'єкта, який приймає рішення про проведення слідчої (розшукової) дії її можна класифікувати на такі, що провадяться:

- 1) за рішенням слідчого без погодження з прокурором чи слідчим суддею;
- 2) виключно за постановою прокурора;
- 3) виключно за ухвалою слідчого судді.

Крім того, положення нового КПК України дають підстави класифікувати слідчі (розшукові) дії ще на дві групи: гласні і негласні.

Підставами для проведення слідчої (розшукової) дії є наявність достатніх відомостей, що вказують на можливість досягнення її мети.

Проведення слідчих (розшукових) дій у нічний час (з 22 до 6 години) не допускається, за винятком невідкладних випадків, коли затримка в їх проведенні може призвести до втрати слідів кримінального правопорушення чи втечі підозрюваного.

Для проведення окремих слідчих (розшукових) дій слідчий, прокурор зобов'язаний запросити не менше двох незаінтересованих осіб (понятих). Понятими не можуть бути потерпілий, родичі підозрюваного, обвинуваченого і потерпілого, працівники правоохоронних органів, а також особи, заінтересовані в результатах кримінального провадження.

Допит – це передбачена кримінальним процесуальним законом слідча дія, яка полягає в одержанні слідчим від свідка, потерпілого, підозрюваного чи експерта показань про обставини, що мають значення для кримінального провадження.

Допит проводиться за місцем проведення досудового розслідування або в іншому місці за погодженням із особою, яку мають намір допитати. Допит не може продовжуватися без перерви понад дві години, а в цілому - понад вісім годин на день.

Особа має право не відповідати на запитання з приводу тих обставин, щодо надання яких є пряма заборона у законі (таємниця сповіді, лікарська таємниця, професійна таємниця захисника, таємниця нарадчої кімнати тощо) або які можуть стати підставою для підозри, обвинувачення у вчиненні нею, близькими родичами чи членами її сім'ї кримінального правопорушення.

Слідчий, прокурор має право провести одночасний допит двох чи більше вже допитаних осіб для з'ясування причин розбіжностей у їхніх показаннях.

Пред'явлення для впізнання – це слідча дія, яка полягає в пред'явленні свідку, потерпілому, підозрюваному в передбаченому законом порядку певного об'єкта, для того щоб вони могли встановити його тотожність або відмінність з тим об'єктом, який спостерігали раніше, зберегли в пам'яті і про який давали показання.

Перед тим, як пред'явити особу для впізнання, слідчий, прокурор попередньо з'ясовує, чи може особа, яка впізнає, впізнати цю особу, опитує її про зовнішній вигляд і прикмети цієї особи, а також про обставини, за яких вона бачила цю особу, про що складає протокол. Особа, яка підлягає впізнанню, пред'являється особі, яка впізнає, разом з іншими особами тієї ж статі, яких має бути не менше трьох і які не мають різких відмінностей у віці, зовнішності та одязі.

За необхідності впізнання може провадитися за фотознімками, матеріалами відеозапису. Фотознімок з особою, яка підлягає впізнанню, пред'являється особі, яка впізнає, разом з іншими фотознімками, яких повинно бути не менше трьох. Особи на інших фотознімках повинні бути тієї ж статі і не повинні мати різких відмінностей у віці, зовнішності та одязі з особою, яка підлягає впізнанню.

Матеріали відеозапису з зображенням особи, яка підлягає впізнанню, можуть бути пред'явлені лише за умови зображення на них не менше чотирьох осіб, які повинні бути тієї ж статі і не повинні мати різких відмінностей у віці, зовнішності та одязі з особою, яка підлягає впізнанню.

Перед тим, як пред'явити для впізнання річ, слідчий, прокурор або захисник спочатку запитує в особи, яка впізнає, чи може вона впізнати цю річ, опитує про ознаки цієї речі і обставини, за яких вона цю річ бачила, про що складається протокол. Річ, що підлягає впізнанню, пред'являється особі, яка впізнає, в числі інших однорідних речей одного виду, якості і без різких відмінностей у зовнішньому вигляді, у кількості не менше трьох.

Не пред'являються для впізнання предмети, які не мають відмінностей від інших предметів. Предмети, які існують у єдиному примірнику, неповторні (наприклад, картина відомого художника) пред'являються для впізнання в одному екземплярі.

Трупи для впізнання пред'являються близьким родичам або іншим особам, які добре знали не лише загальні риси зовнішності померлого, але й особливі прикмети. Враховуючи специфічність об'єкта, труп для впізнання може бути пред'явлений лише один.

З метою перевірки і уточнення відомостей, які мають значення для встановлення обставин кримінального правопорушення, слідчий, прокурор має право провести слідчий експеримент шляхом відтворення дій, обстановки, обставин певної події, проведення необхідних дослідів чи випробувань. Проведення слідчого експерименту допускається за умови, що при цьому не створюється небезпека для життя і здоров'я осіб, які беруть у ньому участь, чи оточуючих, не принижуються їхні честь і гідність, не завдається шкода.

Експериментальні дії можуть провадитися з метою: а) встановлення можливості сприйняття якого-небудь явища, факту, перевірки наявних даних і припущень про можливість у певних умовах чути або спостерігати що-небудь; б) встановлення можливості виконати ті або інші дії і часу, необхідного на їх виконання (зокрема наявність або відсутність професійних або кримінальних навичок, можливість виготовлення предмета з певного матеріалу, у певний проміжок часу, за допомогою використання тих або інших засобів, тією або іншою особою; проникнути в певне приміщення даним способом або даною особою); в) з'ясування можливості і часу подолання певних відстаней за допомогою технічних засобів або без таких; г) з'ясування механізму подій, що відбувалися, в цілому або окремих їх деталей; г) підтвердження (або спростування) можливості існування якогось явища.

Ніхто не має права проникнути до житла чи іншого володіння особи, інакше як лише за добровільною згодою особи, яка ними володіє, або на підставі ухвали слідчого судді. Слідчий, прокурор має право до постановлення ухвали слідчого судді увійти до житла чи іншого володіння особи лише у невідкладних випадках, пов'язаних із врятуванням життя людей та майна чи з безпосереднім переслідуванням осіб, які підозрюються у вчиненні злочину.

Під житлом особи розуміється будь-яке приміщення, яке знаходиться у постійному чи тимчасовому володінні особи, незалежно від його призначення і правового статусу, та пристосоване для постійного або тимчасового проживання в ньому фізичних осіб, а також всі складові частини такого приміщення. Під іншим володінням особи розуміються транспортний засіб, земельна ділянка, гараж, інші будівлі чи приміщення побутового, службового, господарського, виробничого та іншого призначення тощо, які знаходяться у володінні особи.

Обшук – це слідча дія, що являє собою процесуальний примусовий пошук з метою виявлення, вилучення та фіксації предметів та документів, які мають значення для розкриття злочину, а також розшуку осіб або трупів. Обшук проводиться на підставі ухвали слідчого судді. У разі необхідності провести обшук слідчий за погодженням з прокурором або прокурор звертається до слідчого судді з відповідним клопотанням.

Залежно від об'єкта обшук поділяється на три види: а) обшук приміщень (житла чи іншого володіння особи; службових і виробничих приміщень підприємств, установ, організацій); б) обшук місцевості (саду, городу, подвір'я, ділянок лісу, поля тощо); в) обшук особи.

Огляд – це слідча дія, яка полягає у безпосередньому сприйнятті та процесуальному фіксуванні матеріальних об'єктів з метою виявлення слідів злочину та інших речових доказів, з'ясування обставин події, а також інших обставин, які мають значення для справи.

Залежно від об'єкта розрізняють такі види огляду: а) огляд місця події; б) огляд місцевості; в) огляд житла чи іншого володіння; г) огляд предметів (у тому числі слідів); г) огляд документів; д) огляд тварин; е) зовнішній огляд трупа; є) огляд кореспонденції.

Освідування – слідча дія, яка полягає в огляді підозрюваного, обвинуваченого, потерпілого чи свідка з метою виявлення або засвідчення наявності у них слідів злочину, особливих прикмет або інших властивостей і зовнішніх ознак, що мають значення для кримінального провадження.

Освідування здійснюється на підставі постанови прокурора та, за необхідності, за участю судово-медичного експерта або лікаря. Освідування, яке супроводжується оголенням освідуваної особи, здійснюється особами тієї ж статі, за винятком його проведення лікарем і за згодою особи, яка освідується.

Ексгумація трупа – це слідча дія, яка полягає у вийманні трупа з місця поховання. Ексгумація трупа здійснюється за постановою прокурора. Виконання постанови покладається на службових осіб органів місцевого самоврядування. Труп виймається з місця поховання в присутності судово-медичного експерта. Під час ексгумації судово-медичним експертом можуть бути вилучені зразки тканини і органів або частини трупа, необхідні для проведення експертних досліджень.

Експертиза – це дослідження експертом на основі спеціальних знань матеріальних об'єктів, явищ і процесів, які містять інформацію про обставини справи, що перебуває у провадженні органів досудового розслідування чи суду.

Призначення та проведення експертизи – це слідча дія, яка являє собою особливу, передбачену законом форму одержання нових знань, що мають значення для кримінального провадження, за допомогою проведення досліджень особами, які володіють спеціальними знаннями в галузі науки, техніки, мистецтва, ремесла.

Експертиза проводиться експертом за зверненням сторони кримінального провадження або за дорученням слідчого судді чи суду. У разі необхідності отримання зразків для проведення експертизи вони відбираються стороною кримінального провадження, яка звернулася за проведенням експертизи або за клопотанням якої експертиза призначена слідчим суддею.

Негласні слідчі (розшукові) дії – це різновид слідчих (розшукових) дій, відомості про факт та методи проведення яких не підлягають розголошенню. За походженням ці дії є оперативно-розшуковими заходами, в основу яких покладено передбачену законодавством, із використанням специфічних методів та засобів, послідовність дій уповноважених суб'єктів, спрямованих на виявлення, розкриття та припинення протиправних посягань.

Негласні слідчі (розшукові) дії проводяться у випадках, якщо відомості про злочин та особу, яка його вчинила, неможливо отримати в інший спосіб. Переважна більшість негласних слідчих (розшукових) дій проводиться виключно у кримінальному провадженні щодо тяжких або особливо тяжких злочинів.

До системи негласних слідчих (розшукових) дій входять: аудіо-, відеоконтроль особи, зняття інформації з транспортних телекомунікаційних мереж, зняття інформації з електронних інформаційних систем, накладення арешту на кореспонденцію, її огляд та виїмка, аудіо-, відеоконтроль місця, контроль за вчиненням злочину, виконання спеціального завдання з розкриття злочинної діяльності організованої групи чи злочинної організації, негласне отримання зразків, необхідних для порівняльного дослідження, встановлення місцезнаходження радіоелектронного засобу, негласне обстеження публічно недоступних місць, житла та іншого володіння.

Спілкуванням є передання інформації у будь-якій формі від однієї особи до іншої безпосередньо або за допомогою засобів зв'язку будь-якого типу. Спілкування є приватним,

якщо інформація передається та зберігається за таких фізичних чи юридичних умов, при яких учасники спілкування можуть розраховувати на захист інформації від втручання інших осіб.

Втручанням у приватне спілкування є доступ до змісту спілкування за умов, якщо учасники спілкування мають достатні підстави вважати, що спілкування є приватним. Різновидами втручання в приватне спілкування є: 1) аудіо-, відеоконтроль особи; 2) арешт, огляд і виїмка кореспонденції; 3) зняття інформації з транспортних телекомунікаційних мереж; 4) зняття інформації з електронних інформаційних систем.

Телекомунікаційні мережі – це мережі, що забезпечують передавання знаків, сигналів, письмового тексту, зображень та звуків або повідомлень будь-якого виду між підключеними до неї телекомунікаційними мережами доступу.

Електронна інформаційна система – це система, в якій здійснюється пошук, збирання, зберігання, передавання, опрацювання інформації і яка включає як саму інформацію, так і електронно-обчислювальні засоби, технології, за допомогою яких реалізуються інформаційні процеси.

Зняття інформації з транспортних телекомунікаційних мереж полягає у проведенні із застосуванням відповідних технічних засобів спостереження, відбору та фіксації змісту інформації, яка передається особою та має значення для досудового розслідування, а також одержанні, перетворенні і фіксації різних видів сигналів, що передаються каналами зв'язку.

Зняття інформації з електронних інформаційних систем полягає у пошуку, виявленні і фіксації відомостей, що містяться в електронній інформаційній системі або їх частин, доступі до електронної інформаційної системи або її частини, а також отриманні таких відомостей без відома її власника, володільця або утримувача.

Сутність накладення арешту на кореспонденцію полягає в тому, що установи зв'язку на підставі ухвали слідчого судді затримують поштово-телеграфні відправлення, негайно повідомляючи про це слідчого, без дозволу якого вказані відправлення не можуть бути доставлені адресату. Кореспонденцією є: листи усіх видів, бандеролі, посилки, поштові контейнери, перекази, телеграми, інші матеріальні носії передання інформації між особами.

Арешт на кореспонденцію накладається, якщо під час досудового розслідування є достатні підстави вважати, що поштово-телеграфна кореспонденція певної особи іншим особам або інших осіб їй може містити відомості про обставини, які мають значення для досудового розслідування, або речі і документи, що мають істотне значення для досудового розслідування.

Контроль за вчиненням злочину може здійснюватися у випадках наявності достатніх підстав вважати, що готується вчинення або вчиняється тяжкий чи особливо тяжкий злочин, та проводиться в таких формах:

- 1) контрольована поставка;
- 2) контрольована та оперативна закупка;
- 3) спеціальний слідчий експеримент;
- 4) імітування обстановки злочину.

Семінарське (практичне) заняття 2

Тема 6. Застосування заходів забезпечення кримінального провадження під час досудового розслідування

Питання для усного опитування та дискусії

- 1.1. Поняття і класифікація запобіжних заходів.
- 1.2. Підстави та процесуальний порядок обрання, зміни та скасування запобіжних заходів.
- 1.3. Особисте зобов'язання.
- 1.4. Особиста порука.
- 1.5. Застава.
- 1.6. Домашній арешт.
- 1.7. Тримання під вартою.
- 1.8. Поняття, підстави та види затримання особи.
- 1.9. Тимчасове обмеження у користуванні спеціальним правом.
- 1.10. Відсторонення від займаної посади.
- 1.11. Тимчасовий доступ до речей і документів. Тимчасове вилучення майна.

1.12. Накладення арешту на майно.

Методичні рекомендації

Ключовими термінами, на розумінні яких базується засвоєння навчального матеріалу теми, є: процесуальний примус; заходи забезпечення кримінального провадження; запобіжні заходи; затримання; тримання під ватрою; домашній арешт; застава; домашній арешт; електронні засоби контролю; особисте зобов'язання; особиста порука; передання неповнолітнього під нагляд; затримання за підозрою у вчиненні злочину; затримання з метою приводу; відсторонення від займаної посади; клопотання; накладення арешту на майно; накладення грошового стягнення; привід; виклик; судовий контроль; тимчасове вилучення майна; тимчасове обмеження у користуванні спеціальним правом; тимчасовий доступ до речей і документів.

З метою глибокого засвоєння навчального матеріалу при самостійному вивченні теми студенту варто особливу увагу зосередити на таких аспектах:

Кримінально-процесуальний примус – це один із видів державного примусу, що застосовується державними органами і посадовими особами, які ведуть кримінальне провадження, до інших суб'єктів кримінально-процесуальної діяльності (підозрюваних, обвинувачених, свідків, потерпілих тощо) шляхом фізичного, матеріального, психологічного чи морального впливу, що пов'язаний з обмеженнями у правах та свободах, для попередження і припинення неправомірних дій цих осіб з метою успішного розслідування та вирішення кримінальних справ, а також виконання інших завдань кримінального судочинства.

Під заходами забезпечення кримінального провадження розуміють передбачені КПК заходи примусового характеру, що застосовуються за наявності підстав та в порядку, встановлених законом, з метою подолання негативних обставин, що перешкоджають або можуть перешкоджати вирішенню завдань кримінального провадження, забезпечення його дієвості.

Ці заходи характеризуються такими специфічними ознаками:

1) мають процесуальний характер і регулюються кримінальним процесуальним законом, а тому є складовою кримінальної процесуальної форми; 2) підстави, межі та порядок їх застосування детально регламентовані законом; 3) вони спрямовані на досягнення єдиної мети – забезпечити належний порядок кримінального провадження, його дієвість; 4) мають виражений примусовий характер, який залежить не від порядку реалізації цих заходів, а від їх законодавчої моделі; 5) мають виключний характер – тобто застосовуються лише в тих випадках, коли іншими заходами публічні завдання кримінального провадження досягнути неможливо; 6) специфічним є суб'єкт застосування – ним, як правило, є слідчий суддя, суд.

Заходи забезпечення кримінального провадження залежно від мети їх застосування можуть бути класифіковані на такі групи:

- 1) заходи, спрямовані на забезпечення явки учасників кримінального провадження (виклик, судовий виклик та привід);
- 2) заходи, спрямовані на встановлення обставин кримінального правопорушення та збирання і збереження доказів (тимчасовий доступ до речей і документів, тимчасове вилучення майна, арешт майна);
- 3) заходи, спрямовані на забезпечення цивільного позову (тимчасове вилучення майна, арешт майна);
- 4) заходи, спрямовані на забезпечення виконання процесуальних обов'язків (накладення грошового стягнення);
- 5) заходи, спрямовані на припинення кримінального правопорушення чи запобігання вчиненню іншого, припинення або запобігання протиправній поведінці підозрюваного, обвинуваченого щодо перешкоджання кримінальному провадженню (відсторонення від посади, тимчасове обмеження у користуванні спеціальним правом, запобіжні заходи).

Запобіжні заходи – це різновид заходів забезпечення кримінального провадження попереджувального характеру, які застосовуються слідчим суддею або судом за наявності підстав і в порядку, встановленому законом, відносно підозрюваного, обвинуваченого з метою забезпечення виконання покладених на нього процесуальних обов'язків, а також запобігання спробам його можливої неправомірної поведінки.

Новий КПК України встановив виключно судову процедуру застосування запобіжних заходів. Правовою підставою застосування запобіжних заходів під час досудового розслідування є ухвала слідчого судді, а в судовому провадженні – ухвала суду. Вирішення слідчим суддею питання про застосування запобіжного заходу ініціюється клопотанням слідчого, погодженим з прокурором, або прокурора, судом – клопотанням прокурора чи потерпілого.

Особисте зобов'язання – це запобіжний захід, який характеризується найменшою суворістю і має наслідком для підозрюваного, обвинуваченого виконання ряду обов'язків, зокрема: прибувати до визначеної службової особи із встановленою періодичністю або за викликом у зв'язку з реалізацією завдань кримінального провадження, зокрема, для проведення процесуальних дій; не відлучатися із населеного пункту, в якому він зареєстрований, проживає чи перебуває, без дозволу слідчого, прокурора або суду; повідомляти слідчого, прокурора чи суд про зміну свого місця проживання та/ або місця роботи; утримуватися від спілкування з будь-якою особою, визначеною слідчим суддею, судом, або спілкуватися з нею із дотриманням умов, визначених слідчим суддею, судом; не відвідувати місця, визначені слідчим суддею або судом; пройти курс лікування від наркотичної або алкогольної залежності; докласти зусиль до пошуку роботи або до навчання; здати на зберігання до відповідних органів державної влади свій паспорт (паспорти) для виїзду за кордон, інші документи, що дають право на виїзд з України і в'їзд в Україну; носити електронний засіб контролю.

Особиста порука полягає у наданні особами, яких слідчий суддя, суд вважає такими, що заслуговують на довіру, письмового зобов'язання про те, що вони поручаються за виконання підозрюваним, обвинуваченим покладених на нього обов'язків і зобов'язуються за необхідності доставити його до органу досудового розслідування чи в суд на першу про те вимогу.

Суть застави як запобіжного заходу полягає у внесенні коштів у грошовій одиниці України на спеціальний рахунок з метою забезпечення виконання підозрюваним, обвинуваченим покладених на нього обов'язків, під умовою звернення внесених коштів у доход держави в разі невиконання цих обов'язків. У разі невиконання обов'язків заставодавцем, а також, якщо підозрюваний, обвинувачений не з'явився за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду без поважних причин чи не повідомив про причини своєї неявки, або якщо порушив інші покладені на нього при застосуванні запобіжного заходу обов'язки, застава звертається в дохід держави.

Домашній арешт полягає в забороні підозрюваному, обвинуваченому залишати житло цілодобово або у певний період доби. КПК України чітко встановлює строк можливого застосування домашнього арешту – 2 місяці. При необхідності строк тримання особи під домашнім арештом може бути продовжений, при цьому сукупний строк тримання особи під домашнім арештом під час досудового розслідування не може перевищувати 6 місяців.

Тримання під вартою, володіючи ознаками, які притаманні усім заходам процесуального примусу, має певні властивості, які відрізняють його від інших запобіжних заходів. Передусім, названий запобіжний захід передбачає перебування особи в таких умовах, які забезпечують її повну ізоляцію від суспільства.

Тримання під вартою відрізняється від інших запобіжних заходів також і тим, що воно може застосовуватися виключно у випадку вчинення особою, щодо якої вирішується питання про його застосування, злочину, за який КК України передбачено покарання у виді:

- штрафу в розмірі понад три тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян – якщо прокурором буде доведено, що підозрюваний, обвинувачений не виконав обов'язки, покладені на нього при застосуванні іншого, раніше обраного запобіжного заходу, або не виконав у встановленому порядку вимог щодо внесення коштів як застави та надання документа, що це підтверджує;

- позбавлення волі на строк понад три роки (до раніше судимої особи);

- позбавлення волі на строк понад п'ять років (до раніше несудимої особи).

КПК України чітко визначає, що строк дії ухвали слідчого судді, суду про тримання під вартою не може перевищувати шістьдесяти днів. Цей строк може бути продовжений, однак сукупний строк тримання під вартою підозрюваного, обвинуваченого під час досудового розслідування не повинен перевищувати:

1) шести місяців – у кримінальному провадженні щодо злочинів невеликої або середньої тяжкості;

2) дванадцяти місяців – у кримінальному провадженні щодо тяжких або особливо тяжких злочинів.

Затримання у кримінальному процесі являє собою короткочасне поміщення особи, підозрюваної у вчиненні злочину, за наявності підстав, перелічених у законі, в ізольоване приміщення, яке охороняється і спеціально обладнане для цих цілей.

КПК України передбачає право уповноваженої службової особи затримати у визначених випадках без ухвали суду лише особу, підозрювану у вчиненні злочину, за який передбачене покарання у виді позбавлення волі, у таких випадках: 1) якщо особу застали під час вчинення злочину або замаху на його вчинення; 2) якщо безпосередньо після вчинення злочину очевидець, в тому числі потерпілий, або сукупність очевидних ознак на тілі, одязі чи місці події вказують на те, що саме ця особа щойно вчинила злочин.

Строк затримання особи без ухвали слідчого судді, суду не може перевищувати сімдесяти двох годин з моменту затримання. Особа є затриманою з моменту, коли вона силою або через підкорення наказу змушена залишатися поряд із уповноваженою службовою особою чи в приміщенні, визначеному уповноваженою службовою особою.

Прокурор, слідчий за погодженням з прокурором має право звернутися із клопотанням про дозвіл на затримання підозрюваного, обвинуваченого з метою його приводу для участі в розгляді клопотання про застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою.

Спеціальні запобіжні заходи, які можуть бути застосовані лише до осіб, які мають спеціальний кримінально-процесуальний статус. Такими особами відповідно до чинного КПК України можуть бути неповнолітні підозрювані, обвинувачені, а також особи, стосовно яких передбачається застосування примусових заходів медичного характеру або вирішувалося питання про їх застосування.

До неповнолітнього підозрюваного, обвинуваченого може бути застосований спеціальний запобіжний захід – передання під нагляд батьків, опікунів чи піклувальників або передання під нагляд адміністрації дитячої установи.

До особи, стосовно якої передбачається застосування примусових заходів медичного характеру або вирішувалося питання про їх застосування, можуть бути застосовані судом запобіжні заходи у вигляді:

1) передання на піклування опікунам, близьким родичам чи членам сім'ї з обов'язковим лікарським наглядом;

2) поміщення до психіатричного закладу в умовах, що виключають її небезпечну поведінку.

Слідчий, прокурор під час досудового розслідування має право викликати підозрюваного, свідка, потерпілого або іншого учасника кримінального провадження для допиту чи участі в іншій процесуальній дії. Слідчий суддя під час досудового розслідування чи суд під час судового провадження має право за власною ініціативою або за клопотанням слідчого, прокурора, підозрюваного, обвинуваченого, його захисника, потерпілого, його представника здійснити судовий виклик певної особи, якщо така особа може дати показання, які мають значення для кримінального провадження, або її участь у процесуальній дії є обов'язковою.

Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:

1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;

2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;

3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);

4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;

5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;

6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;

7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;

8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Якщо особа не з'являється за викликом, до неї може бути застосований привід. Привід полягає у примусовому супроводженні особи, до якої він застосовується, особою, яка виконує ухвалу про здійснення приводу, до місця її виклику в зазначений в ухвалі час. Рішення про здійснення приводу приймається: під час досудового розслідування – слідчим суддею за клопотанням слідчого, прокурора або з власної ініціативи, а під час судового провадження – судом за клопотанням сторони кримінального провадження, потерпілого або з власної ініціативи.

За невиконання процесуальних обов'язків на учасників кримінального провадження може бути накладено грошове стягнення у випадках та розмірах, передбачених КПК України.

Для припинення кримінального правопорушення чи запобігання вчиненню іншого, припинення або запобігання протиправній поведінці підозрюваного щодо перешкоджання кримінальному провадженню, забезпечення відшкодування шкоди, завданої кримінальним правопорушенням, в особи можуть бути вилучені документи, які посвідчують користування таким спеціальним правом:

- 1) право керування транспортним засобом або судном;
- 2) право полювання;
- 3) право на здійснення підприємницької діяльності.

Відсторонення від посади може бути здійснено щодо особи, яка підозрюється або обвинувачується у вчиненні злочину середньої тяжкості, тяжкого чи особливо тяжкого злочину, і незалежно від тяжкості злочину – щодо особи, яка є службовою особою правоохоронного органу. Відсторонення від посади здійснюється на підставі рішення слідчого судді під час досудового розслідування чи суду під час судового провадження на строк не більше двох місяців. Строк відсторонення від посади може бути продовжено.

Тимчасовий доступ до речей і документів полягає у наданні стороні кримінального провадження особою, у володінні якої знаходяться такі речі і документи, можливості ознайомитися з ними, зробити їх копії та, у разі прийняття відповідного рішення слідчим суддею, судом, вилучити їх (здійснити їх виїмку).

Тимчасовим вилученням майна є фактичне позбавлення підозрюваного можливості володіти, користуватися та розпоряджатися певним його майном до вирішення питання про арешт майна або його повернення. Тимчасово вилученим можна майно, якщо є достатні підстави вважати, що воно:

- 1) підшукане, виготовлене, пристосоване чи використане як засоби чи знаряддя вчинення кримінального правопорушення та (або) зберегло на собі його сліди;
- 2) надане особі з метою схилити її до вчинення кримінального правопорушення, фінансування та (або) матеріального забезпечення кримінального правопорушення чи як винагорода за його вчинення;
- 3) є предметом кримінального правопорушення, пов'язаного з їх незаконним обігом;
- 4) набуто в результаті вчинення кримінального правопорушення, доходи від них, або на які було спрямоване кримінальне правопорушення.

Арешт майна – захід забезпечення кримінального провадження, суть якого полягає у тимчасовому позбавленні підозрюваного, обвинуваченого або осіб, які в силу закону несуть цивільну відповідальність за шкоду, завдану діями підозрюваного, обвинуваченого або неосудної особи, яка вчинила суспільно небезпечне діяння, можливості відчужувати певне його майно, а також розпоряджатися будь-яким чином таким майном та використовувати його у випадку, коли незастосування таких заборон може призвести до зникнення, втрати або пошкодження відповідного майна або до настання інших наслідків, які можуть перешкодити кримінальному провадженню.

Семінарське (практичне) заняття 3

Тема 8. Зупинення, відновлення та продовження строків досудового розслідування

Тема 9. Закінчення досудового розслідування

Питання для усного опитування та дискусії

1.1. Сутність, значення та підстави зупинення досудового розслідування.

- 1.2. Процесуальний порядок зупинення та відновлення досудового розслідування.
- 1.3. Строки досудового розслідування, підстави та порядок їх продовження.
- 1.4. Поняття та форми закінчення досудового розслідування.
- 1.5. Поняття, зміст та структура обвинувального акту.
- 1.6. Підстави та порядок закінчення досудового розслідування зверненням до суду з обвинувальним актом.
- 1.7. Підстави та процесуальний порядок закриття кримінального провадження. Реабілітуючі та nereабілітуючі підстави закриття кримінального провадження.
- 1.8. Порядок та підстави звільнення особи від кримінальної відповідальності.
- 1.9. Звернення до суду з клопотанням про застосування примусових заходів медичного характеру.
- 1.10. Звернення до суду з клопотанням про застосування примусових заходів виховного характеру.

Методичні рекомендації

Ключовими термінами, на розумінні яких базується засвоєння навчального матеріалу теми, є: зупинення досудового розслідування; відновлення досудового розслідування; строки досудового розслідування; судовий контроль; закінчення досудового розслідування; закриття кримінального провадження; клопотання про застосування примусових заходів виховного характеру; клопотання про застосування примусових заходів медичного характеру; відкриття матеріалів іншої сторони; реабілітуючі підстави; nereабілітуючі підстави; обвинувальний акт.

З метою глибокого засвоєння навчального матеріалу при самостійному вивченні теми студенту варто особливо увагу зосередити на таких аспектах:

Зупинення досудового розслідування – це тимчасова перерва у провадженні досудового розслідування, під час якої забороняється проведення слідчих (розшукових) дій, крім тих, які спрямовані на встановлення місцезнаходження підозрюваного.

Підставами зупинення досудового розслідування є: 1) тяжка хвороба підозрюваного, яка перешкоджає його участі у кримінальному провадженні; 2) переховування підозрюваного від органів слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності; 3) відмова слідчого судді у задоволенні клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування; 4) необхідність виконання процесуальних дій у межах міжнародного співробітництва.

Зупинене досудове розслідування відновлюється постановою слідчого, прокурора, якщо підстави для його зупинення перестали існувати, а також у разі потреби проведення слідчих (розшукових) чи інших процесуальних дій.

Строк досудового розслідування з моменту внесення відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань до дня повідомлення особі про підозру становить:

- 1) дванадцять місяців - у кримінальному провадженні щодо нетяжкого злочину;
- 2) вісімнадцять місяців - у кримінальному провадженні щодо тяжкого або особливо тяжкого злочину.

З дня повідомлення особі про підозру досудове розслідування повинно бути закінчене:

- 1) протягом сімдесяти двох годин - у разі повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального проступку або затримання особи в порядку, передбаченому ч. 4 ст. 298² КПК;
- 2) протягом двадцяти діб - у разі повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального проступку у випадках, якщо підозрюваний не визнає вину або необхідності проведення додаткових слідчих (розшукових) дій, або вчинення кримінального проступку неповнолітнім;
- 3) протягом одного місяця - у разі повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального проступку, якщо особою заявлено клопотання про проведення експертизи у випадку, передбаченому ч. 2 ст. 298⁴ КПК;
- 4) протягом двох місяців з дня повідомлення особі про підозру у вчиненні злочину.

Строк досудового розслідування може бути продовжений, при цьому загальний строк досудового розслідування не може перевищувати:

- 1) одного місяця з дня повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального проступку;
- 2) шести місяців із дня повідомлення особі про підозру у вчиненні нетяжкого злочину;
- 3) дванадцяти місяців із дня повідомлення особі про підозру у вчиненні тяжкого або особливо тяжкого злочину.

У передбачених КПК України випадках строк досудового розслідування може бути продовжений прокурором або слідчим суддею.

Закінчення досудового розслідування – заключний етап досудового розслідування, на якому слідчий, прокурор завершують свою роботу щодо збирання та дослідження доказів, які викривають особу у вчиненні злочину, і приймають остаточне рішення про подальший рух кримінального провадження.

Форми закінчення досудового розслідування: 1) закриття кримінального провадження; 2) звернення до суду з клопотанням про звільнення особи від кримінальної відповідальності; 3) звернення до суду з обвинувальним актом; 4) звернення до суду з клопотанням про застосування примусових заходів медичного характеру; 5) звернення до суду з клопотанням про застосування примусових заходів виховного характеру.

Закриття кримінального провадження є процесуальним рішенням, яке: завершує провадження не лише у стадії досудового розслідування, а й в цілому. За критерієм юридичних наслідків, що настають для підозрюваного, всі підстави закриття кримінального провадження можуть бути згруповані у два блоки: 1) реабілітуючі; 2) нереабілітуючі.

Під звільненням особи, яка вчинила кримінальне правопорушення, від кримінальної відповідальності слід розуміти відмову держави, за наявності матеріально-правових та процесуально-правових підстав, від застосування до такої особи заходів кримінально-правового характеру. Рішення про звільнення особи від кримінальної відповідальності має право прийняти виключно суд. У такому випадку відбувається констатація винуватості особи, але при цьому особа не несе передбаченої законом відповідальності.

Підстави звільнення особи від кримінальної відповідальності: 1) дійове каяття; 2) примирення винного з потерпілим; 3) передача на поруки; 4) зміна обстановки; 5) закінчення строків давності притягнення до кримінальної відповідальності.

Обвинувальний акт – це процесуальне рішення, яким прокурор висуває обвинувачення у вчиненні кримінального правопорушення і яким завершується досудове розслідування. Обвинувальний акт визначає межі судового розгляду в суді першої інстанції.

Закінчення досудового розслідування зі зверненням до суду з клопотанням про застосування примусових заходів медичного характеру має місце у провадженнях про суспільно небезпечні діяння, вчинені особами у стані неосудності або обмеженої осудності, а також про злочини осіб, які вчинили його у стані осудності, але пізніше захворіли на психічну хворобу.

Закінчення досудового розслідування зі зверненням до суду з клопотанням про застосування примусових заходів виховного характеру може мати місце у кримінальному провадженні щодо неповнолітніх.

Семінарське (практичне) заняття 4

Тема 11. Особливості досудового розслідування в окремих кримінальних провадженнях

Питання для усного опитування та дискусії

1.1. Поняття та прояви диференціації кримінального провадження в стадії досудового розслідування.

1.2. Особливості досудового розслідування у кримінальному провадженні щодо неповнолітніх.

1.3. Особливості досудового розслідування у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів медичного характеру.

1.4. Особливості досудового розслідування у кримінальному провадженні у формі приватного обвинувачення.

1.5. Особливості досудового розслідування у кримінальному провадженні на підставі угод.

1.6. Особливості досудового розслідування у кримінальному провадженні щодо кримінальних проступків.

1.7. Поняття та особливості спеціального досудового розслідування.

1.8. Особливості досудового розслідування в умовах воєнного стану.

Методичні рекомендації

Ключовими термінами, на розумінні яких базується засвоєння навчального матеріалу теми, є: диференціація кримінального судочинства; угода про визнання винуватості; угода про примирення; примусові заходи виховного характеру; примусові заходи медичного характеру; судово-медична експертиза; судово-психіатрична експертиза; комплексна психолого-психіатрична експертиза; передання під нагляд; спеціальне досудове розслідування; приватне обвинувачення; кримінальні проступки.

З метою глибокого засвоєння навчального матеріалу при самостійному вивченні теми студенту варто особливу увагу зосередити на таких аспектах:

Зважаючи на вікові та психологічні особливості неповнолітнього, визначальну роль впливу оточуючого середовища на формування характеру дитини, законодавець передбачив певні відмінності судочинства щодо неповнолітніх, яке визначається як особливим підходом до захисту їх прав, так і колом обставин, що необхідно обов'язково встановити в кримінальному провадженні.

Предмет доказування у кримінальному провадженні щодо неповнолітніх включає:

1) повні і всебічні відомості про особу неповнолітнього: його вік (число, місяць, рік народження), стан здоров'я та рівень розвитку, інші соціально-психологічні риси особи, які необхідно враховувати при індивідуалізації відповідальності чи обранні заходу виховного характеру;

2) ставлення неповнолітнього до вчиненого ним діяння;

3) умови життя та виховання неповнолітнього;

4) наявність дорослих підбурювачів та інших співучасників кримінального правопорушення.

Досудове розслідування щодо неповнолітньої особи здійснюється слідчим, який спеціально уповноважений керівником органу досудового розслідування на здійснення досудових розслідувань щодо неповнолітніх. Судовий розгляд щодо неповнолітньої особи здійснюється суддею, уповноваженим згідно із Законом України «Про судоустрій та статус суддів» на здійснення кримінального провадження стосовно неповнолітніх.

До неповнолітніх підозрюваних чи обвинувачених, крім загальних запобіжних заходів, може застосовуватися передання їх під нагляд батьків, опікунів чи піклувальників, а до неповнолітніх, які виховуються в дитячій установі, - передання їх під нагляд адміністрації цієї установи.

До осіб, які до досягнення віку, з якого може наставати кримінальна відповідальність, вчинили суспільно небезпечне діяння, що підпадає під ознаки діяння, передбаченого законом України про кримінальну відповідальність, можуть бути застосовані примусові заходи виховного характеру.

Кримінальне провадження щодо застосування примусових заходів медичного характеру, передбачених законом України про кримінальну відповідальність, здійснюється за наявності достатніх підстав вважати, що:

- особа вчинила суспільно небезпечне діяння, передбачене законом України про кримінальну відповідальність, у стані неосудності;

- особа вчинила кримінальне правопорушення у стані осудності, але захворіла на психічну хворобу до ухвалення вироку.

Порядок кримінального провадження щодо застосування примусових заходів медичного характеру визначається з урахуванням передбачених законом особливостей: 1) встановлення обставин, що підлягають обов'язковому доказуванню; 2) реалізації процесуальних прав особи, щодо якої вирішується питання про застосування примусових заходів медичного характеру;

3) обов'язкової участі захисника під час досудового розслідування кримінального правопорушення та його судового розгляду; 4) видів запобіжних заходів, які можуть бути застосовані до особи, щодо якої вирішується питання про застосування примусових заходів медичного характеру; 5) обов'язкового проведення судово-психіатричної експертизи; 6) закінчення досудового розслідування та судового розгляду справ щодо застосування примусових заходів медичного характеру.

Під час досудового розслідування у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів медичного характеру встановлюються:

1) час, місце, спосіб та інші обставини вчинення суспільно небезпечного діяння або кримінального правопорушення;

2) вчинення цього суспільно небезпечного діяння або кримінального правопорушення цією особою;

3) наявність у цієї особи розладу психічної діяльності в минулому, ступінь і характер розладу психічної діяльності чи психічної хвороби на час вчинення суспільно небезпечного діяння або кримінального правопорушення чи на час досудового розслідування;

4) поведінка особи до вчинення суспільно небезпечного діяння або кримінального правопорушення і після нього;

5) небезпечність особи внаслідок її психічного стану для самої себе та інших осіб, а також можливість спричинення іншої істотної шкоди такою особою;

6) характер і розмір шкоди, завданої суспільно небезпечним діянням або кримінальним правопорушенням.

До особи, стосовно якої передбачається застосування примусових заходів медичного характеру або вирішувалося питання про їх застосування, можуть бути застосовані судом такі запобіжні заходи: 1) передання на піклування опікунам, близьким родичам чи членам сім'ї з обов'язковим лікарським наглядом; 2) поміщення до психіатричного закладу в умовах, що виключають її небезпечну поведінку.

У кримінальному провадженні можуть бути укладені два види угод: а) про примирення між потерпілим та підозрюваним, обвинуваченим; б) між прокурором та підозрюваним, обвинуваченим про визнання винуватості.

Угода про примирення між потерпілим та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена у провадженні щодо кримінальних проступків, злочинів невеликої чи середньої тяжкості та у кримінальному провадженні у формі приватного обвинувачення.

Угода про визнання винуватості між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена у провадженні щодо:

1) кримінальних проступків, злочинів невеликої чи середньої тяжкості, тяжких злочинів;

2) особливо тяжких злочинів, віднесених до підслідності Національного антикорупційного бюро України за умови викриття підозрюваним чи обвинуваченим іншої особи у вчиненні злочину, віднесеного до підслідності Національного антикорупційного бюро України, якщо інформація щодо вчинення такою особою злочину буде підтверджена доказами;

3) особливо тяжких злочинів, вчинених за попередньою змовою групою осіб, організованою групою чи злочинною організацією або терористичною групою за умови викриття підозрюваним, який не є організатором такої групи або організації, злочинних дій інших учасників групи чи інших, вчинених групою або організацією злочинів, якщо повідомлена інформація буде підтверджена доказами.

В межах кримінального провадження у формі приватного обвинувачення можна виокремити його різновиди:

1) кримінальне провадження, яке може бути розпочате слідчим, прокурором лише на підставі заяви потерпілого щодо кримінальних правопорушень, передбачених п. 1 ч. 1 ст. 477 КПК;

2) кримінальне провадження, яке може бути розпочате слідчим, прокурором лише на підставі заяви потерпілого щодо кримінальних правопорушень, передбачених п. 2 ч. 1 ст. 477 КПК за умови, що вказані діяння вчинені тільки чоловіком (дружиною) потерпілого;

3) кримінальне провадження, яке може бути розпочате слідчим, прокурором лише на підставі заяви потерпілого щодо кримінальних правопорушень, передбачених п. 3 ч. 1 ст. 477

КПК за умови, що вказані діяння вчинені тільки чоловіком (дружиною) потерпілого, іншим близьким родичем чи членом сім'ї потерпілого, або якщо вони вчинені особою, яка щодо потерпілого була найманим працівником і завдала шкоду виключно власності потерпілого;

4) кримінальне провадження, що набуває статусу приватного у разі відмови прокурора від підтримання державного обвинувачення в суді і висловленням потерпілим згоди на подальше підтримання обвинувачення в суді.

Спеціальне досудове розслідування (*in absentia*) в Україні – це одна з форм спрощеного кримінального провадження, що здійснюється в разі вчинення особою злочинів, зазначених у ч. 1 ст. 297-1 КПК, стосовно підозрюваного, який переховується від органів слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності та оголошений у міждержавний та/або міжнародний розшук на підставі ухвали слідчого судді.

Особливості провадження щодо кримінальних проступків включають: 1) здійснюється у формі дізнання; 2) наявні обмеження у застосуванні запобіжних заходів; 3) наявні обмеження у проведенні негласних слідчих (розшукових) дій; 4) матеріали досудового розслідування щодо кримінального проступку не можуть бути об'єднані в одне провадження з матеріалами досудового розслідування щодо злочину; 5) скорочені строки досудового розслідування кримінальних проступків; 6) можливість розгляду обвинувального акта щодо кримінального проступку у спрощеному судовому провадженні.

1.4. Самостійна робота студентів

Тема 1. Стадія досудового розслідування в системі кримінального провадження

Завдання. Опрацювати теоретичні питання.

1. Поняття, мета та завдання кримінального провадження.
2. Поняття, ознаки та характеристика стадій кримінального провадження.
3. Поняття, значення та завдання стадії досудового розслідування.
4. Часові рамки досудового розслідування.
5. Органи, які здійснюють досудове розслідування. Суб'єкти, які беруть участь в стадії досудового розслідування.
6. Форми досудового розслідування. Досудове слідство і дізнання: поняття, завдання, відмінність.

Тема 2. Загальні положення досудового розслідування кримінальних правопорушень

Завдання. Опрацювати теоретичні питання.

1. Порядок вирішення спорів щодо підслідності.
2. Забезпечення прав учасників кримінального провадження в стадії досудового розслідування.
3. Таємниця досудового розслідування.
4. Порядок ознайомлення з матеріалами досудового розслідування.
5. Порядок вирішення клопотань учасників кримінального провадження в стадії досудового розслідування.

Завдання. Вирішити ситуаційні завдання.

№ 1. Суддя районного суду Молдован, поспішаючи на роботу перевищив швидкість і не впорався з керуванням, внаслідок чого виїхав на зустрічну смугу руху і спричинив ДТП. Внаслідок аварії загинув водій зустрічного автомобіля.

Визначте підслідність кримінального провадження щодо Молдована. Чи зміниться підслідність, якщо Молдован вчинить службовий злочин – зловживання службовим становищем?

№ 2. Хачікян і Георгадзе 21 листопада близько опівночі у темному провулку згвалтували Мальоту, яка поверталася додому з вечірки. Тієї ж ночі у під'їзді її дому Мальоту згвалтував ще й Нікітін. Зважаючи на те, що в обох випадках потерпіла та сама, і що злочини були вчинені з

невеликим проміжком часу, слідчий виніс постанову про об'єднання матеріалів в одне провадження.

Чи правильне рішення прийняв слідчий?

№ 3. Після затримання Вовчука за підозрою у вчиненні вбивства надійшли матеріали кримінального провадження про вчинення Вовчуком ще й крадіжки з проникненням у житло. Зважаючи на це, слідчий виніс постанову про об'єднання матеріалів досудових розслідувань в одне провадження.

Оцініть дії слідчого. Чи мав він право об'єднати дані матеріали в одне провадження?

№ 4. Слідчий, допитавши свідка Козака про обставини вчинення крадіжки, попередив його про обов'язок не розголошувати без його дозволу даних досудового слідства. Козак заявив, що в кримінальному судочинстві діє принцип гласності, а тому він може розголошувати відому йому інформацію без будь-яких погоджень.

Оцініть позицію слідчого і свідка Козака. Чи буде притягуватися Козак до відповідальності у разі розголошення відомостей досудового слідства?

№ 5. 29 вересня 2019 року о 12-20 слідчий органів Національної поліції вніс відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань по факту вчинення вбивства з необережності. 13 жовтня 2019 року постановою прокурора досудове розслідування було зупинене у зв'язку з тим, що підозрюваний Тимко захворів на тяжку хворобу, яка перешкоджала його участі у провадженні. 3 грудня 2019 року досудове розслідування було відновлене.

Визначіть, коли закінчується строк досудового розслідування у цьому провадженні?

№ 3. Кузьмуку, Петренку і Демчику було повідомлено про підозру у вчиненні злочину, передбаченого ч. 3 ст. 185 КК України. Під час провадження досудового слідства Кузьмук ухилився від слідства та суду. У зв'язку з цим справу щодо Кузьмука було виділено в окреме провадження, а Петренка і Демчика вироком місцевого суду засуджено до покарання у виді позбавлення волі.

Чи правомірне рішення про виділення справи щодо Кузьмука в окреме провадження?

Тема 3. Початок досудового розслідування

Завдання. Опрацювати теоретичні питання.

1. Поняття приводів до початку досудового розслідування.
2. Порядок прийняття та реєстрація заяв (повідомлень) про кримінальні правопорушення.
3. Порядок і строки внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань.
4. Перелік відомостей, які вносяться до Єдиного реєстру досудових розслідувань.
5. Порядок визначення слідчого, який буде здійснювати досудове розслідування.
6. Роль прокурора на етапі початку досудового розслідування.

Тема 4. Проведення слідчих (розшукових) дій

Завдання. Опрацювати теоретичні питання.

1. Співвідношення слідчих (розшукових) та інших процесуальних дій.
2. Підстави та порядок прийняття рішень про провадження слідчих (розшукових) дій.
3. Проведення слідчих дій в режимі відеоконференції.
4. Одночасний допит декількох осіб (очна ставка): підстави та мета проведення.
5. Проведення ексгумації трупа.
6. Відібрання зразків для експертного дослідження.

Завдання. Вирішити ситуаційні завдання.

№ 1. Слідчий викликав для допиту як свідка лікаря-гінеколога Суворова і запропонував дати показання про стан здоров'я та результати останнього медичного огляду гр. Петрової, потерпілої у справі про зґвалтування. Суворов відмовився давати показання.

Дайте оцінку ситуації, що склалася.

№ 2. У справі про заподіяння тяжких тілесних ушкоджень в показаннях потерпілого Кубаря, свідка Зломиноги і підозрюваного Гусака виявилися значні суперечності щодо обставин вчинення злочину. У зв'язку з цим слідчий вирішив провести одночасний допит Кубаря, Зломиноги і Гусака. З'ясувавши на початку слідчої дії, чи знають вони один одного і в яких стосунках знаходяться між собою, слідчий зачитав їх показання, які були дані раніше, а потім дав можливість по черзі висловитися учасникам допиту, зафіксувавши це в протоколі.

Чи є правомірними дії слідчого?

№ 3. За підозрою у вчиненні пограбування неповнолітньої Тисецької було затримано гр. Красицьку. Зважаючи на те, що при допиті потерпіла Тисецька заявила, що зможе упізнати грабіжницю, слідчий вирішив провести впізнання. Красицька розташувалася серед трьох інших жінок, які були запрошені слідчим для участі в слідчій дії. Потерпіла довго розглядала пред'явлених осіб, після чого сказала, що вона точно впізнає грабіжницю, якщо її одягнути у коротку чорну шкіряну куртку і чорну кепку, в яких вона була одягнена при вчиненні злочину. Слідчий, підібравши такі речі, запропонував одягнути їх Красицькій. Потерпіла одразу вказала, що саме Красицька пограбувала її, що слідчий і зафіксував у протоколі.

Чи було у даному випадку дотримано процесуального порядку провадження впізнання? Чи буде мати протокол впізнання доказове значення?

№ 4. З Київського музею мистецтв була викрадена картина Рубенса «Побиття немовлят». При проведенні обшуку в квартирі підозрюваного Авакяна було виявлено і вилучено п'ять картин, про що складено протокол. Директор музею заявив слідчому, що він зможе впізнати картину, яка була викрадена, якщо йому її покажуть.

Яким чином слідчий має провести впізнання картини?

№ 5. При допиті Тимощука, який підозрювався у вчиненні вбивства своєї дружини, той зізнався у вчиненні злочину і погодився показати, яким чином він його вчинив і де заховав знаряддя злочину. Слідчий вирішив провести слідчий експеримент. Показавши, яким чином він наносив удари ножом, Тимощук зазначив, що закопав ніж біля криниці. У показаному Тимощуком місці на глибині близько 20 см було виявлено кухонного ножа. Про хід і результати слідчого експерименту слідчий склав протокол.

Як процесуально оформити виявлений кухонний ніж?

№ 6. Підозрюваний Сирник при допиті зізнався у вчиненні крадіжки з квартири, що знаходиться на третьому поверсі п'ятиповерхового будинку і погодився показати, яким чином він це зробив. З метою перевірки його показань слідчий вирішив провести слідчий експеримент. Прибувши за адресою, яку повідомив Сирник, слідчий запропонував підозрюваному спочатку розказати, а потім показати, яким чином він проник до квартири. Сирник вказав на балкон квартири, до якого він доліз по дикому винограду, яким обросла стіна будинку. Після цього підозрюваний почав лізти по винограду і, перебуваючи на рівні другого поверху, зірвався, внаслідок чого отримав тяжкі тілесні ушкодження.

Чи були допущені порушення вимог кримінального процесуального закону при провадженні слідчого експерименту?

№ 7. Під час обшуку в квартирі підозрюваного Самиренка дружина підозрюваного схопила з ліжка невеликий предмет і сховала у себе під одягом. На пропозицію слідчого добровільно видати даний предмет відповіла відмовою, мотивуючи це тим, що предмет інтимного призначення і кримінального провадження не стосується.

Як повинен діяти слідчий?

№ 8. Під час провадження досудового слідства в провадженні за підозрою Ситника у вчиненні злочину, передбаченого ч. 3 ст. 185 КК України, слідчий зробив висновок про необхідність проведення обшуку в помешканні Ситника.

Слідчий виніс постанову про проведення обшуку, запросив спеціаліста-криміналіста, двох понятих і прибув на квартиру гр. Ситника. У квартирі знаходився лише 8-річний син підозрюваного. В його присутності слідчий провів обшук і вилучив 12000 грн. та золотий ланцюжок вагою 5 г., про що склав протокол.

Чи були допущені слідчим порушення кримінального процесуального закону? Якщо були, то які саме?

№ 9. Малько повернувся додому і виявив, що з його квартири була вчинена крадіжка. Він викликав працівників міліції, які провели одразу ж огляд місця події. Під час судового засідання захисник наполягав на тому, що протокол огляду місця події не може бути доказом у провадженні, оскільки огляд житла особи проведено без відповідної ухвали слідчого судді, як це передбачено в Конституції і КПК України.

Чи обґрунтовані доводи захисника?

№ 10. До міського відділу поліції зателефонував гр. Бабко і повідомив, що біля будинку № 9 по вул. Олімпійській лежить труп чоловіка. Слідчий Івасик виніс постанову про огляд місця події і виїхав для його проведення. Після проведення вказаної слідчої дії слідчий вніс відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань за фактом вбивства.

Оцініть правильність дій слідчого. Чи можна провадити слідчі дії до внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань?

№ 11. Проводячи розслідування у кримінальному провадженні про збут наркотичних засобів, у вчиненні якого підозрювався юриконсульт дипломатичного представництва Російської Федерації Громов, слідчий Буряк вирішив провести обшук приміщення дипломатичного представництва, про що виніс відповідну постанову. З'явившись в приміщення представництва, слідчий пред'явив постанову про проведення обшуку одному з працівників, який не заперечував щодо його проведення. При проведенні обшуку були присутні двоє понятих. За результатами обшуку було вилучено 128 г порошку, схожого на героїн.

Чи правомірне проведення даного обшуку? Чи буде мати вилучений порошок доказове значення? Якщо так, то яке саме?

№ 12. В процесі розслідування вбивства у слідчого райвідділу внутрішніх справ виникла потреба у проведенні обшуку гаража і комори гр. Слинюка, який підозрювався у вчиненні злочину і тримався під вартою. Винісши відповідну постанову, слідчий прибув в с. Олешин на вул. Шевченка, 17, де знаходилася садиба Слинюка. Враховуючи те, що нікого з власників будівель не було, слідчий залучив до проведення обшуку голову Олешинської сільської ради. За результатами обшуку було виявлено і вилучено сокиру з темно-червоними засохшими плямами, про що оформлено протокол.

Чи правильно був проведений обшук? Чи буде мати вказаний протокол доказове значення?

№ 13. Гр. Антошевську, коли вона поверталась ввечері додому з роботи, у під'їзді її будинку побив і зґвалтував невідомий чоловік. При допиті Антошевська повідомила слідчому, про те, що злочинця можна впізнати за характерними ознаками обличчя (шрам на підборідді, викривлений ніс, широкі брови), округлою родимою плямою на правому стегні і татуюванням на передпліччі у вигляді черепа. Через 12 днів за підозрою у вчиненні цього злочину було затримано гр. Чубідзе.

Які слідчі дії необхідно провести слідчому для підтвердження чи спростування вчинення Чубідзе злочину?

№ 14. Для виявлення у підозрюваній Крисько на тілі шраму від операції з видалення апендициту слідчий виніс постанову і провів освідування. Результати освідування слідчий

відобразив у протоколі. Підозрювана Крисько оскаржила такі дії слідчого прокурору, вважаючи, що проведення освідування без присутності понятих є незаконним.

Оцініть дії слідчого. Чи допустив він порушення при провадженні слідчої дії? Яке рішення має прийняти прокурор?

№ 15. Під час провадження розслідування вбивства у слідчого виникла необхідність призначення експертизи тіла загиблого, яке на той час уже було поховано. Слідчий, вирішивши провести ексгумацію трупа, виніс про це постанову і одразу разом з експертом і понятими Малютою і Марчуком виїхали на місце поховання, яке знаходилося у 3-х км від міста. Понятій Малюті, коли вона побачила ексгумований труп, стало погано і вона відмовилася брати подальшу участь у слідчій дії. Враховуючи, що інших осіб поруч не було, для оперативного проведення слідчої дії, слідчий залучив в якості другого понятого водія поліцейського автомобіля сержанта поліції Кільчика. По завершенню слідчої дії був складений протокол, який підписали слідчий і всі особи, які брали в ній участь.

Чи допустив слідчий порушення вимог кримінального процесуального закону?

№ 16. Враховуючи те, що підозрюваний Черепко ухиляється від слідства, з метою виявлення місця його перебування, слідчий вирішив накласти арешт на кореспонденцію, яка буде надходити від нього його дружині. Одержавши на проведення цієї слідчої дії санкцію прокурора, слідчий склав постанову про накладення арешту на кореспонденцію і передав її копію начальнику відділення зв'язку.

Чи законно було накладено арешт на кореспонденцію?

№ 17. До слідчого Косинського надійшла оперативна інформація про те, що гр. Хохлов, який через місяць має звільнитися з місць позбавлення волі, готується вчинити пограбування і останнім часом веде активну переписку з гр. Зайчуком, у якого є непогашена судимість. З метою перевірки цієї інформації слідчий за погодженням з прокурором звернувся до голови апеляційного суду з клопотанням про накладення арешту на кореспонденцію, що буде надходити на адресу Зайчука.

Чи можна провадити вказану слідчу дію до внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань? Яке рішення повинен прийняти голова апеляційного суду?

Тема 5. Повідомлення про підозру

Завдання. Опрацювати теоретичні питання.

1. Поняття підозри. Значення повідомлення особи про підозру.
2. Підстави та процесуальний порядок повідомлення особи про підозру.
3. Зміст письмового повідомлення про підозру.
4. Роз'яснення прав підозрюваного.
5. Особливості повідомлення про підозру окремим категоріям осіб.
6. Повідомлення про нову підозру. Зміна раніше повідомленої підозри.

Завдання. Вирішити ситуаційні завдання.

№ 1. Гр. Скорику прокурором міста після затримання було повідомлено про підозру у вчиненні умисного вбивства (ч. 1 ст. 115 КК України). В ході досудового розслідування було встановлено, що Скорик вчинив це вбивство з корисливих мотивів. Зважаючи на це, слідчий заново повідомив про підозру у вчиненні умисного вбивства з корисливих мотивів (ч. 2 ст. 115 КК України).

Оцініть дії слідчого.

№ 2. 28 листопада 2019 року о 15-20 за підозрою у вчиненні крадіжки на місці вчинення злочину був затриманий гр. Чечетов. На допиті підозрюваний повністю визнав свою вину і дав детальні показання про те, як вчинив крадіжку. Зважаючи на достатність доказів, які вказували на

винність Чечетова у вчиненні злочину, слідчий 29 листопада о 17-00 повідомив Чечетову про підозру у вчиненні зазначеного злочину.

Чи правильними були дії слідчого?

№ 3. 2 грудня 2019 року о 17-10 за підозрою у вчиненні хуліганства був затриманий гр. Терешко. 4 грудня Терешко подав слідчому судді скаргу на дії слідчого і вимогою звільнити його з ізолятора тимчасового тримання. На його думку, утримання його в ізоляторі є незаконним, оскільки слідчий не повідомив йому, у вчиненні якого злочину він підозрюється.

Оцініть доводи Терешко. Чи є підстави для звільнення його з ІТТ? Яке рішення повинен прийняти слідчий суддя?

№ 4. 5 грудня 2019 року слідчий райвідділу внутрішніх справ повідомив про підозру у вчиненні злочину (ухилення від сплати аліментів) гр. Тисяку і вручив йому письмове повідомлення про підозру. Тисяк заявив, що визнання його підозрюваним є незаконним, оскільки ні затримання, ні жодного запобіжного заходу відносно нього не було застосовано.

Оцініть дії слідчого і доводи підозрюваного?

№ 5. У кримінальному провадженні про зловживання владою і службовими повноваженнями слідчий склав письмове повідомлення про підозру і вручив його депутату Хмельницької міської ради Василенку. Запобіжні заходи до Василенка не застосовувалися.

Чи законним є повідомлення про підозру Василенка?

№ 6. Гр. Кучеру було повідомлено про підозру у нанесенні середньої тяжкості тілесних ушкоджень (ножового поранення в область живота) своїй дружині. Однак при допиті Кучера як підозрюваного він заявив, що мав намір вбити дружину, але був трохи п'яний і не зміг нанести ще декілька ударів. Дружині вдалося відштовхнути його і вибігти з квартири.

Чи є підстави для зміни повідомлення про підозру? Які дії повинен вчинити слідчий у даній ситуації?

Тема 6. Застосування заходів забезпечення кримінального провадження під час досудового розслідування

Завдання. Опрацювати теоретичні питання.

1. Поняття та порядок застосування приводу.
2. Підстави накладення на особу грошового стягнення.
3. Тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя.
4. Порядок зміни та припинення запобіжного заходу.

Завдання. Вирішити ситуаційні завдання.

№ 1. Криськов був затриманий за підозрою у вчиненні крадіжки велосипеда, який знаходився біля подвір'я потерпілого, раніше судимостей не мав, за місцем проживання і роботи характеризується позитивно, має двох неповнолітніх дітей. Під час затримання Криськов не намагався втекти, дав показання, в яких повністю визнав свою вину.

Чи є підстави для застосування до підозрюваного запобіжного заходу?

№ 2. Слідчий Перебийніс, який здійснював розслідування у кримінальному провадженні по факту злісного хуліганства, вирішив, що підозрюваний Гришко, неодноразово судимий, може переховуватися від слідства і суду. Зважаючи на це, слідчий виніс постанову про застосування до Гришка запобіжного заходу у вигляді застави в розмірі 25000 грн.

Оцініть дії слідчого. Чи дотримано порядку застосування запобіжного заходу?

№ 3. 2 грудня 2019 року о 17-10 за підозрою у вчиненні хуліганства був затриманий гр. Терешко. 4 грудня Терешко подав слідчому судді скаргу на дії слідчого і вимогою звільнити його

з ізолятора тимчасового тримання. На його думку, утримання його в ізоляторі є незаконним, оскільки слідчий не повідомив йому, у вчиненні якого злочину він підозрюється.

Оцініть доводи Терешко. Чи є підстави для звільнення його з ІТТ? Яке рішення повинен прийняти слідчий суддя?

№ 4. До гр. Савицького за ухвалою слідчого судді було застосовано запобіжний захід у вигляді застави. Однак через три дні після застосування запобіжного заходу підозрюваний Савицький звернувся до прокурора з клопотанням змінити йому запобіжний захід на особисте зобов'язання, оскільки на його утриманні знаходиться двоє неповнолітніх дітей і внести 15000 грн. застави він на даний час не має змоги. Зважаючи на це, прокурор виніс постанову про зміну запобіжного заходу з застави на особисте зобов'язання.

Чи дотримано процесуального порядку зміни запобіжного заходу?

№ 5. Слідчий Туринський проводив досудове розслідування у кримінальному провадженні щодо заступника начальника юридичного відділу райдержадміністрації Лісового по факту одержання хабара. До Лісового за ухвалою слідчого судді було застосовано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою. До слідчого звернувся голова райдержадміністрації з заявою про зміну запобіжного заходу і передачу Лісового йому на поруки.

Яке рішення повинен прийняти слідчий по вказаній заяві?

№ 6. Прокурор, вважаючи, що підозрюваний Селюк буде ухилятися від слідства, застосував до нього запобіжний захід – особисте зобов'язання та вказав слідчому на його бездіяльність у цій ситуації. В ході розслідування було з'ясовано, що Селюк непричетний до вчинення злочину. У зв'язку з цим слідчий своєю постановою скасував запобіжний захід, застосований до Селюка.

Оцініть дії прокурора і слідчого. Чи допустили вони порушення вимог КПК України?

№ 7. В результаті дорожньо-транспортної пригоди, що сталася внаслідок порушення правил дорожнього руху водієм Кузьмуком, його пасажиру Медведчуку було заподіяно середньої тяжкості тілесне ушкодження. У своїх поясненнях Кузьмук не заперечував, що порушив правила дорожнього руху, і визнав свою вину. З матеріалів справи не вбачається, що Кузьмук може ухилятися від слідства. Тим не менш слідчий відібрав у нього зобов'язання не відлучатися із населеного пункту, в якому він проживає, без дозволу слідчого та повідомляти про зміну свого місця проживання.

Оцініть дії слідчого. Чи було застосовано до Кузьмука запобіжний захід у даному випадку?

№ 8. Маслому і Дяченку було повідомлено про підозру у вчиненні шахрайства, і щодо них було застосовано запобіжний захід у вигляді особистого зобов'язання. До слідчого дійшли чутки про те, що потерпілий підприємець має намір помститись підозрюваним. З метою не допустити розправи, слідчий звернувся до слідчого судді з клопотанням про застосування щодо Маслома і Дяченка запобіжного заходу у виді тримання під вартою з метою забезпечення їх безпеки.

Чи правильне рішення слідчого?

№ 9. Васильченко під час вчинення злочину (крадіжки автомагнітоли з автомобіля ВАЗ 2107) був затриманий на місці його вчинення без ухвали слідчого судді працівниками міліції. Фізичне захоплення Васильченка відбулося о 13-15 21 листопада 2019 року. О 14-45 Васильченко був доставлений до міського відділу міліції, де був складений протокол затримання і проведений допит підозрюваного.

Визначте момент початку і закінчення строку затримання?

№ 10. За здійснення незаконної лікувальної діяльності, яка призвела до інвалідності потерпілого (ст. 138 КК України) був затриманий гр. Чинюк, раніше не судимий. У слідчого з'явилася інформація, що Чинюк намагається вплинути на свідків з тим, щоб вони дали неправдиві показання.

Зважаючи на це, слідчий за погодженням із прокурором звернувся до слідчого судді з клопотанням про застосування до підозрюваного запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою.

Чи є підстави для застосування запобіжного заходу до Чинюка? Яке рішення повинен прийняти слідчий суддя?

№ 11. 25 листопада 2019 року гр. Крук, керуючи автомобілем Opel Astra, порушив правила дорожнього руху, виїхав на зустрічну смугу, внаслідок чого допустив зіткнення з автомобілем ВАЗ 2105. Внаслідок ДТП водій автомобіля ВАЗ 2105 загинув на місці події. Крук раніше (у 2015 році) був засуджений за аналогічний злочин.

Зважаючи на це, слідчий склав протокол про тимчасове вилучення у Крука водійських прав і через три доби звернувся до слідчого судді з клопотанням про тимчасове обмеження у користуванні спеціальним правом.

Оцініть дії слідчого. Чи є у цьому випадку підстави для тимчасового обмеження у користуванні спеціальним правом?

№ 12. Громенко, займаючи посаду слідчого районного відділу внутрішніх справ, отримав хабар у розмірі 2000 доларів США і був затриманий одразу після отримання вказаних коштів. В процесі розслідування було з'ясовано, що Громенко намагається вплинути на перебіг слідства, використовуючи своє службове становище.

Зважаючи на це, за клопотанням прокурора слідчий суддя постановив ухвалу про відсторонення Громенка від займаної посади строком на три місяці.

Чи є у даному випадку підстави для відсторонення підозрюваного від посади? Оцініть законність ухвали слідчого судді?

Тема 7. Доказування під час досудового розслідування

Завдання. Опрацювати теоретичні питання.

1. Поняття та властивості доказів.
2. Класифікація доказів у кримінальному провадженні.
3. Поняття предмету та меж доказування.
4. Поняття та структура процесу доказування.
5. Показання як процесуальне джерело доказів.
6. Висновок експерта як процесуальне джерело доказів.
7. Поняття та види речових доказів.
8. Порядок зберігання речових доказів під час досудового розслідування.
9. Документи як процесуальне джерело доказів.

Тема 8. Зупинення, відновлення та продовження строків досудового розслідування

Завдання. Вирішити ситуаційні завдання.

№ 1. У вчиненні хуліганства підозрювався гр. Бобко, якому було обрано запобіжний захід у вигляді особистого зобов'язання. Однак Бобко залишив місце постійного проживання і виїхав у невідомому напрямку. Не маючи відомостей про місцезнаходження Бобко, слідчий виніс постанову про зупинення досудового розслідування до його розшуку.

Чи правильно вчинив слідчий? Яких заходів потрібно було вжити до зупинення досудового розслідування?

№ 2. Братам Антону і Петру Москаликам було повідомлено про підозру у вчиненні розбійного нападу, після чого їх було допитано. Однак до закінчення досудового слідства підозрюваний Петро Москалик захворів на тяжку психічну хворобу. У зв'язку з цим слідчий виділив матеріали відносно Петра Москалика в окреме провадження і зупинив досудове розслідування у ній до видужання підозрюваного.

Чи законно було зупинене досудове розслідування? Чи можна було у даному випадку виділяти матеріали в окреме провадження?

№ 3. 27 листопада 2012 року гр. Чепкий під час бійки вчинив вбивство з необережності гр. Брущака. Під впливом вчиненого під час провадження досудового слідства підозрюваний Чепкий захворів на психічну хворобу. У зв'язку з цим прокурор зупинив досудове розслідування до видужання підозрюваного. 19 грудня 2012 року Чепкий видужав і повернувся з психіатричної лікарні.

Хто і яке процесуальне рішення повинен прийняти у цій ситуації?

№ 4. Здійснюючи розслідування у кримінальному провадженні про крадіжки у великих і особливо великих розмірах, вчинені Лупаком, Сердечним, Бойком, Івановим, які мали непогашені судимості, слідчий не зміг закінчити розслідування протягом двох місяців. Зважаючи на особливу складність справи, у слідчого виникла необхідність продовжити строк досудового слідства.

Які дії повинен вчинити слідчий з цього приводу? Хто вправі продовжити досудове слідство у даному випадку?

Тема 9. Закінчення досудового розслідування

Завдання. Вирішити ситуаційні завдання.

№ 1. Після вчинення злочину Вусатий В.І. захворів на шизофренію. Захисник підозрюваного звернувся до слідчого з проханням звернутися до суду з клопотанням про звільнення Вусатого від кримінальної відповідальності у зв'язку зі зміною обстановки.

Як повинен діяти слідчий? Чи може бути підставою для звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку зі зміною обстановки психічне захворювання, яке виникло після вчинення злочину? Яке рішення повинен прийняти слідчий?

№ 2. Проводячи розслідування у кримінальному провадженні про вбивство, у вчиненні якого зізнався гр. Дмитрук, слідчий вирішив провести слідчий експеримент. Під час проведення цієї слідчої дії підозрюваний намагався втекти, у зв'язку з чим працівники поліції змушені були відкрити вогонь. Дмитрука було поранено, внаслідок чого через два дні він помер.

Яке рішення повинен прийняти слідчий у цій ситуації?

№ 3. До слідчого органів поліції надійшла заява від гр. Бочкової про викрадення з її кімнати в гуртожитку відеокамери. Пізніше, проводячи допит потерпілої, слідчий встановив, що крадіжки насправді не було, а відеокамеру Бочкова тимчасово надала своєму брату, про що забула. Зважаючи на це слідчий виніс постанову про закриття кримінального провадження на підставі п. 1 ч. 1 ст. 284 КПК України у зв'язку з відсутністю події злочину.

Оцініть ситуацію. Чи має право слідчий приймати таке рішення?

№ 4. Гр. Кримаренку було повідомлено про підозру у вчиненні шахрайства. Після проведення усіх необхідних слідчих дій слідчому не вдалося зібрати достатньо відомостей про те, що саме Кримаренком було вчинено цей злочин. Внаслідок цього слідчий виніс постанову про закриття кримінального провадження щодо Кримаренка у зв'язку з відсутністю в його діях складу злочину.

Оцініть ситуацію. Чи законне рішення слідчого?

№ 5. У кримінальному провадженні про заподіяння легкого тілесного ушкодження було повідомлено про підозру у вчиненні цього злочину гр. Степчуку. Пізніше потерпілий Іванюк заявив слідчому, що він примирився зі Степчуком, не бажає підтримувати обвинувачення і хоче, щоб кримінальне провадження було закрите.

Оцініть ситуацію. Чи є підстави для закриття кримінального провадження? Якщо так, то хто має право прийняти відповідне рішення?

Тема 10. Оскарження процесуальних рішень, дій та бездіяльності під час досудового розслідування

Завдання. Опрацювати теоретичні питання.

1. Рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, які можуть бути оскаржені під час досудового розслідування.
2. Порядок оскарження процесуальних рішень, дій, бездіяльності слідчого та прокурора.
3. Порядок розгляду скарг на рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора.
4. Оскарження недотримання розумних строків.
5. Оскарження ухвал слідчого судді під час досудового розслідування.

Завдання. Вирішити ситуаційні завдання.

№ 1. До Петрука, який підозрювався у вчиненні крадіжки з проникненням до житла (ч. 3 ст. 185 КК України) ухвалою слідчого судді було застосовано запобіжний захід у вигляді домашнього арешту. Підозрюваний вважав, що він не вчинив жодної дії, яка б свідчила про наявність ризиків, передбачених ст. 177 КПК України.

Чи має право підозрюваний оскаржити таку ухвалу слідчого судді під час досудового розслідування? Якщо так, то в якому порядку?

№ 2. У кримінальному провадженні про крадіжку слідчий виніс постанову, якою відмовив у визнанні Дмитрука потерпілим, оскільки викрадені речі (ноутбук і принтер) належали на праві власності не Дмитруку, а його другу – Семчику. Дмитрук лише користувався ними на підставі договору найму. Дмитрук, вважаючи таке рішення незаконним, оскільки речі були викрадені з його квартири, вирішив оскаржити постанову слідчого.

До кого можна оскаржити таке рішення слідчого? Чи наявні підстави для задоволення скарги Дмитрука?

№ 3. 23 серпня 2019 року гр. Кримаренку було повідомлено про підозру у вчиненні шахрайства. Після проведення усіх необхідних слідчих дій слідчому не вдалося зібрати достатньо відомостей про те, що саме Кримаренком було вчинено цей злочин. Разом з тим, кримінальне провадження щодо Кримаренка не було закрито.

Вважаючи себе непричетним до вчинення зазначеного злочину, 25 жовтня 2019 року Кримаренко вирішив оскаржити повідомлення про підозру, оскільки це шкодило його діловій репутації.

Чи можна в стадії досудового розслідування оскаржити повідомлення про підозру? Чи наявні у даному випадку підстави для подання скарги?

№ 4. До слідчого органів поліції надійшла заява від гр. Чуркіної про згвалтування її у парку. Потерпіла заявила слідчому, що їй здається, що злочин вчинив її сусід – Іванюта, але було темно і вона не впевнена, чи це був він. Зважаючи на це, слідчий допитав Іванюту, з'ясувавши, що в останнього є алібі – під час вчинення злочину він перебував у відрядженні в іншому місті. Однак потерпіла подала слідчому клопотання про проведення впізнання Іванюти. Слідчий своєю постановою 27 вересня 2019 року відмовив у задоволенні цього клопотання і вручив копію постанови потерпілій.

Чуркіна вирішила оскаржити постанову слідчого і 12 жовтня 2019 року подала скаргу до слідчого судді Хмельницького міськрайонного суду.

Оцініть законність постанови слідчого. Яке рішення повинен прийняти слідчий суддя за скаргою потерпілої?

№ 5. 28 листопада 2019 року о 9-20 Сидорчук звернувся до органів поліції з заявою про вчинення щодо нього злочину – шахрайства. Через дві доби Сидорчук дізнався, що за поданою ним заявою слідчий органу поліції не вніс відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань і не розпочав досудове розслідування. Сидорчук вирішив подати скаргу на бездіяльність слідчого до слідчого судді Хмельницького міськрайонного суду.

В який строк можна подати скаргу на бездіяльність слідчого? З якого моменту у даному випадку він повинен обраховуватися?

Тема 11. Особливості досудового розслідування в окремих кримінальних провадженнях

Завдання. Опрацювати теоретичні питання.

1. Розмежування кримінальних проваджень у формі приватного та приватно-публічного обвинувачення.
2. Система та зміст угод у кримінальному провадженні.
3. Особливості досудового розслідування у кримінальному провадженні, яке містить відомості, що становлять державну таємницю.
4. Особливості прийняття процесуальних рішень в заочному кримінальному провадженні.
5. Особливості досудового розслідування у кримінальному провадженні на території дипломатичних представництв, консульських установ України, на повітряному, морському чи річковому судні, що перебуває за межами України під прапором або з розпізнавальним знаком України.

Завдання. Вирішити ситуаційні завдання.

№ 1. Сидорчук, 11.03.2005 року народження, раніше не судимий, 10.09.2019 року таємно проник до помешкання гр. Жарук і заволодів золотими прикрасами загальною вартістю 9500 грн., грошима у сумі 3200 грн. і 800 євро. Під час досудового розслідування слідчий висловив припущення, що за своїм інтелектуальним розвитком Сидорчук значно відрізняється від ровесників та демонструє ознаки розумової відсталості.

Які дії повинен вчинити слідчий у цій ситуації для перевірки свого припущення? Яке процесуальне рішення має прийняти слідчий?

№ 2. Неповнолітня Дубова подала прокурору заяву про те, що коли вона ввечері поверталася з дискотеки додому, її зґвалтував Садовський. Прокурор вніс відомості про злочин до ЄРДР і розпочав кримінальне провадження. Однак через тиждень Дубова та її мати звернулися до прокурора з заявою закрити кримінальне провадження у зв'язку з примиренням потерпілої з підозрюваним. Дубова заявила, що жодних претензій до Садовського не має і не бажає притягувати його до кримінальної відповідальності.

Яке рішення по даній заяві повинен прийняти прокурор? Чи є підстави для закриття кримінального провадження?

№ 3. Ковальчук, 11.03.2006 року народження, 12.01.2019 р. близько 20 години біля будинку 12/1 по вул. Денікіна непомітно підійшов до гр. Кузічкина, вихопив з його рук мобільний телефон Xiaomi Redmi 7 і побіг вздовж вулиці де був затриманий нарядом патрульно-постової служби.

Яким чином може бути закінчене досудове розслідування у цьому кримінальному провадженні?

№ 6. Казмірчук, 18.07.1992 року народження спільно з Марчуком, 18.07.2004 року народження підозрюються у вчиненні злочину передбаченого ч. 2 ст. 186 КК України. 20 жовтня 2019 року слідчий прийняв рішення про виділення матеріалів досудового розслідування щодо Марчука в окреме провадження.

Оцініть дії слідчого. Чи законне рішення про виділення матеріалів досудового розслідування в окреме провадження?

1.5. Індивідуальні завдання

З навчальної дисципліни «Досудове розслідування кримінальних правопорушень» передбачається написання курсових робіт. Курсова робота передбачає глибоке дослідження

конкретної теми, виявлення проблем теоретичного, законодавчого та практичного характеру, а також розробку пропозицій для їх вирішення. Завдання у формі курсової роботи обирається студентом із запропонованого переліку або призначається методистом курсу і виконується за встановленими вимогами.

Крім того, студенти можуть виконувати науково-дослідні завдання на теми, погоджені викладачем, а також індивідуальні завдання у формі складання процесуальних документів.

1.5.1. Методичні рекомендації до виконання курсових робіт

Метою написання курсової роботи є закріплення та поглиблення теоретичних та практичних знань студентів у галузі кримінального судочинства, розвиток навиків ведення самостійної наукової роботи, оволодіння основними методами наукового дослідження, формулювання конкретних висновків та практичних рекомендацій за темою курсової роботи.

Завданням написання курсової роботи є формування:

- навичок самостійної роботи над навчально-методичною, монографічною і періодичною літературою;
- умінь підбирати і узагальнювати фактичний матеріал;
- досвіду виявлення закономірностей розвитку державно-правових явищ;
- умінь поглиблено аналізувати окремі юридичні категорії, поняття, явища і процеси;
- навичок практичного користування науковою термінологією та застосування нормативно-правових актів;
- умінь виявляти тенденції і прогнозувати подальший розвиток державно-правових явищ і процесів;
- умінь показувати шляхи оптимізації того чи іншого явища, давати рекомендації щодо подальшого його розвитку, а також окреслювати основні напрями підвищення ефективності механізму правового регулювання.

Підготовка до виконання курсової роботи повинна починатись зі складання бібліографії з обраної теми. З цією метою можна опрацювати фонди бібліотеки університету, Хмельницької обласної універсальної наукової бібліотеки імені М. Островського та інших.

Вивчення літератури з обраної теми слід починати з відповідних підручників, посібників, енциклопедій, довідників, поступово переходячи до ознайомлення з монографічними роботами, статтями в періодичних виданнях, авторефератами дисертацій, науковими повідомленнями тощо. У першу чергу підбирається література останніх років видання.

Підбираючи літературу для дослідження, варто переглянути статті в українських юридичних часописах, таких як «Право України», «Університетські наукові записки», «Юридичний вісник України», «Юридична Україна», «Вісник прокуратури», «Адвокат» та інших. Слід також пам'ятати і про можливість використання ресурсів мережі Інтернет, де можна знайти не лише бібліографічні дані про окремі наукові праці, а й самі праці.

Після ознайомлення з літературою за темою роботи студент може приступати до складання проекту плану курсової роботи. Загальними вимогами до складання плану є: наявність кількох розділів (як правило, три або більше), проста або складна структура, побудова дослідження від загального до часткового, дотримання меж дослідження, визначених темою роботи. При складанні плану слід пам'ятати, що назви окремих розділів (а у разі наявності і підрозділів) це лише частини загальної теми курсової роботи, тому вони повинні бути більш вузькими і не повторювати назву роботи.

До плану роботи, як правило, недоцільно включати більше чотирьох основних питань, оскільки при більшій кількості питань може виникнути небезпека недостатнього розкриття деяких з цих проблем, тобто робота може мати поверховий, фрагментарний характер.

Студент повинен виконати курсову роботу за рекомендованим планом або обов'язково узгодити інший план роботи з науковим керівником. Після остаточного уточнення структури роботи, погодження плану роботи керівником студент може розпочинати працювати над текстом роботи.

Роботу над текстом доцільно розпочинати з першого розділу, в якому зазвичай висвітлюються найбільш загальні питання (часто теоретичного характеру) досліджуваної проблеми. Виклад тексту повинен відповідати темі роботи. Автор повинен суворо слідкувати за

тим, аби не виходити за її межі. При цьому слід послідовно, логічно викладати матеріал, не забуваючи при цьому зазначити використані джерела.

При написанні тексту слід звернути увагу на стиль викладу:

- не потрібно використовувати довгих, заплутаних речень;
- не слід користуватись надто часто вживаними малоінформаційними штампами;
- намагатися викладати думки просто і образно;
- абзаци не повинні складатися з одного речення.

При написанні курсових робіт обов'язковим є використання Конституції України, міжнародних договорів, Кримінального процесуального кодексу України, інших законів України та підзаконних нормативно-правових актів. Тому, збираючи матеріал, необхідно опрацювати всю нормативно-правову базу з теми курсової роботи. Необхідно також обов'язково опрацювати рішення та висновки Конституційного Суду України, постанови Пленуму Верховного Суду України, інформаційні листи Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, що можуть стосуватись теми дослідження.

При дослідженні нормативних актів варто проаналізувати практику їх застосування та виявити можливі недоліки у цій сфері. Вивчаючи відповідний нормативно-правовий акт, слід обов'язково звернути увагу на джерело його офіційного опублікування. При опрацьованні нормативного матеріалу треба використовувати лише чинні нормативно-правові акти, з останніми змінами та доповненнями до них. Посилання на застарілий нормативний матеріал є суттєвим недоліком курсової роботи. Посилатись на такі документи можна лише у тому випадку, коли тема досліджується в історичному чи порівняльно-правовому аспекті.

При висвітленні передбачених планом питань, потрібно:

- наводити і розглядати різні погляди окремих науковців та юристів щодо проблем, які досліджуються;
- по можливості визначати свою позицію щодо спірних проблем;
- аналізувати відповідні положення нормативно-правових актів, у тому числі, в разі потреби, законодавство іноземних держав та міжнародно-правові акти;
- використовувати матеріали юридичної практики та матеріали ілюстративного характеру (статистичні дані, узагальнення, витяги з архівних документів, дані соціологічних опитувань тощо).

При виконанні курсової роботи слід уникати таких типових помилок:

- зміст роботи не відповідає плану курсової роботи або не розкриває тему повністю чи її частини;
- безсистемний виклад матеріалу, повторення одних і тих самих положень;
- логічні помилки, невміння виокремити головне;
- відсутність самостійності, робота є плагіатом або виконана шляхом копіювання з електронних баз рефератів;
- відсутність аналізу чинних нормативних документів, спеціальної літератури з теми дослідження;
- кількість використаних джерел є недостатньою для всебічного вивчення теми;
- відсутність у роботі посилань на першоджерела або вказані не ті, з яких запозичено матеріал, чи з порушенням нумерації тощо;
- бібліографічний опис використаних джерел у списку наведено довільно, без дотримання вимог державного стандарту;
- обсяг та оформлення роботи не відповідають вимогам, робота виконана неохайно, з помилками.

Структурно курсова робота повинна складатися із титульного аркуша, змісту роботи, вступу, основної частини (розділів та підрозділів), висновків, списку використаних джерел та додатків (у разі потреби).

Курсова робота розпочинається титульним аркушем, у якому зазначаються: офіційна назва навчального закладу та кафедри, на якій виконана робота; дисципліна з якої виконується курсова робота; тема курсової роботи; прізвище, ім'я та по батькові автора; прізвище, ім'я та по батькові, посада, науковий ступінь, вчене звання наукового керівника курсової роботи; вказівки про результати захисту; місто та рік написання роботи (див. Зразок 1).

Зміст курсової роботи повинен бути логічним, послідовним та зрозумілим. Необхідно намагатися зробити так, щоб усі питання плану являли собою єдину структуровано-логічну систему, в якій кожний наступний пункт розвиває і доповнює попередні.

Якщо у роботі використано понад п'ять умовних позначень (абревіатур, символів, скорочень, які не є загальноприйнятими), то це зазначається на окремому аркуші, який розташовується перед текстом роботи як «Перелік умовних скорочень».

У вступі розкривається актуальність обраної теми, визначається мета дослідження і коло питань, аналіз яких спрямований на досягнення цієї мети. Також у вступі зазначається об'єкт дослідження та стан дослідженості теми в науці.

Визначення актуальності будь-якої теми має бути ясным, конкретним і повинно розкривати доцільність дослідження теми, її значення. Правильне окреслення актуальності визначає стратегію дослідження, дозволяє відокремити головне від другорядного та визначити напрямок пошуку.

Об'єктом дослідження, як правило, визначають коло конкретних суспільних відносин, що буде досліджуватись у роботі.

Найбільш важлива частина вступу – визначення мети та завдань дослідження. Мета формулюється лаконічно, одним реченням і повинна впливати з теми роботи. Наприклад: «...дослідити проблемні питання реалізації принципу змагальності в стадії досудового розслідування, визначити і обґрунтувати напрямки реформування кримінального процесуального законодавства України у цій частині». Відповідно до визначеної мети формулюються завдання, які деталізують та розкривають мету. Зміст завдань формулюють, використовуючи такі поняття: визначити ..., встановити ..., охарактеризувати ..., розробити ..., виявити ..., сформулювати ..., розкрити ... тощо.

В основній частині викладається зміст дослідження: основні теоретичні положення, що визначають сутність обраної теми, об'єкту дослідження, з урахуванням мети та завдань курсової роботи; здійснюється аналіз нормативного матеріалу за законодавством України, іноземних держав та міжнародно-правовими документами; пропонуються можливі шляхи вирішення існуючих проблем.

Найбільш оптимальний варіант структурування тексту – 3-4 розділи. У разі наявності складних розділів вони не повинні складатись з одного підрозділу. Кожний розділ курсової роботи повинен закінчуватися короткими висновками.

У висновках до роботи викладаються найбільш важливі результати та висновки автора, одержані в роботі, які повинні містити формулювання розв'язання поставлених завдань, її значення для вивчення навчальної дисципліни. Висновки автора повинні носити обґрунтований характер, бути результатом самостійного дослідження.

Курсова робота завершується списком використаних джерел, на які є посилання в тексті роботи та які використані при її підготовці. До списку використаних джерел включаються як нормативні, так і літературні джерела, а також судова практика.

Цифрові, інформативні матеріали, які не використовуються в роботі при аналізі, а тільки підтверджують якісь положення, бажано подавати в додатках, які подаються в кінці роботи, після списку використаних джерел. Обсяг додатків у загальному обсязі курсової роботи не враховується.

Обсяг основного тексту курсової роботи повинен становити 25-27 аркушів. До основного тексту входять:

- вступ (1,5–2 арк.);
- розділи (20–23 арк.);
- висновки (2-3 арк.).

Обсяг наступних складових частин роботи – списку використаних джерел та додатків (якщо вони є) залежить від кількості джерел та змісту роботи.

Після остаточного оформлення робота має бути вичитана і підшита. Завершена, підшита курсова робота здається у визначені строки на рецензування шляхом реєстрації в навчальному відділі, після чого передається методистом на кафедру науковому керівнику. Роботи студентів, які пропустили строк подання робіт в навчальний відділ з поважної причини, можуть бути прийняті на підставі заяви студента з дозволу декана.

Курсова робота виконується українською мовою на папері формату А4 (297мм x 210 мм). Робоча площа аркуша, на якій друкується текст роботи, обмежується берегами таких розмірів: верхній і нижній береги – по 20 мм; лівий берег – 30 мм; правий берег – 15 мм.

Робота друкується комп'ютерним способом. Шрифт друку – Times New Roman, звичайний, світлий. Кегль (параметри) шрифту – 14 pt (одиниць). Міжрядковий інтервал тексту – 1,5.

Нумерація аркушів проставляється у верхньому правому куті аркуша арабськими цифрами без додавання до номера аркуша будь-яких інших знаків. На першому аркуші роботи номер не проставляється.

Зразок оформлення змісту курсової роботи – див. Зразок 2.

Текст кожної структурної частини роботи (крім підрозділів) починається з нового аркуша.

Слова «Вступ», «Розділ», «Висновки», «Список використаних джерел», «Додатки» і назви розділів, друкуються центровано до тексту великими літерами жирним шрифтом.

Назви підрозділів починаються з великої літери, друкуються центровано до тексту рядковими літерами жирним шрифтом. Крапка після назв структурних частин роботи не ставиться.

Особливу увагу при виконанні курсової роботи слід приділити використанню наукових праць інших авторів. Таке використання можливе лише за умови дотримання авторських прав, за допомогою належним чином оформлених посилань.

Посилатися слід на останні видання публікацій. На більш ранні видання можна посилатися лише в тих випадках, коли в них наявний матеріал, який не включено до останнього видання.

Посилання по тексту робляться у квадратних дужках з позначенням порядкового номеру за списком використаних джерел. Якщо посилання здійснюється в цілому на джерело чи групу джерел, то в дужках зазначаються лише порядкові номери джерел, наприклад, «... у працях М.М. Михеєнка, В.І. Нора та В.П. Шибіка [3; 4; 5] зазначається, що...».

Коли необхідно послатися на конкретні сторінки використаних джерел, то слід зазначити і порядкові номери джерел, і номери сторінок у джерелах, наприклад, «...В.Т. Нор та М.М. Михеєнко [4, с. 86–87; 3, с. 21] стверджують, що...».

У випадку, коли автор курсової роботи бажає в тексті запозичити думку іншого автора, він може вчинити це двома способами: за допомогою точної цитати, або передати думку іншого автора без точного цитування. В обох випадках посилання є обов'язковим.

Список використаних джерел містить бібліографічні описи використаних джерел і розміщується після висновків. Бібліографічний опис складається безпосередньо за друкованим твором або за каталогами та бібліографічними покажчиками повністю без пропусків будь-яких елементів, скорочення назв.

Список використаних джерел повинен мати не менше 15 джерел. На кожне з наявних у списку джерело має бути в роботі хоча б одне посилання. Список використаних джерел розташовується після висновків з продовженням нумерації аркушів. Правила бібліографічного опису джерел подані у Зразку 3.

Керівництво курсовими роботами з відповідної дисципліни кафедри здійснюється науково-педагогічними працівниками, які погоджують плани курсових робіт, здійснюють методичне сприяння у їх виконанні, рецензують та роблять висновок про допуск робіт до захисту.

Виконана курсова робота у визначені строки передається керівникові для її рецензування та допуску до захисту. Захист курсових робіт відбувається перед комісією, кількісний та персональний склад якої визначається кафедрою.

На захисті студент робить 5-хвилинний виступ і відповідає на запитання членів комісії. У виступі студент обґрунтовує висновки, зроблені в роботі, дає пояснення по суті критичних зауважень, відповідає на запитання керівника та інших членів комісії.

За виконання і захист курсової роботи студент максимально може отримати 100 балів за накопичувальною шкалою з наступним переведенням у відповідну оцінку за шкалою ЄКТС.

Підсумкова оцінка за виконання і захист курсової роботи визначається шляхом додавання балів керівника курсової роботи та комісії із захисту курсових робіт за результатами захисту.

Загальна сума балів включає такі складові: оцінювання керівником підсумків роботи на окремих етапах її підготовки (максимум – 60 балів); оцінювання комісією захисту курсової роботи (максимум – 40 балів). Студент вважається таким, що захистив курсову роботу, якщо він набрав 60 і більше балів. У разі отримання за результатами захисту курсової роботи незадовільної оцінки студент повинен доопрацювати її з урахуванням висловлених зауважень і подати керівнику для перевірки та повторного захисту. У випадку пропуску строку, встановленого для доопрацювання курсової роботи, захист може здійснюватися лише на підставі розпорядження декана факультету.

Зразок 1

**ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСНА РАДА
ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ УПРАВЛІННЯ ТА ПРАВА
ІМЕНІ ЛЕОНІДА ЮЗЬКОВА
ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
Кафедра кримінального права та процесу**

Навчальна дисципліна:
Досудове розслідування кримінальних
правопорушень

КУРСОВА РОБОТА

на тему:

«Проведення слідчих (розшукових) дій у кримінальному провадженні»

Виконав:
Іванов Петро Степанович,
студент магістратури юридичного
факультету за спеціальністю
262 Правоохоронна діяльність

Перевірив:
Крушинський Сергій Антонович,
завідувач кафедри кримінального права
та процесу, к.ю.н., доцент

Оцінка: _____

_____ С.А. Крушинський

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. Поняття, види та система слідчих (розшукових) дій.....	5
РОЗДІЛ 2. Підстави та умови провадження слідчих (розшукових) дій.....	12
РОЗДІЛ 3. Порядок та суб'єкти прийняття рішення про провадження слідчих (розшукових) дій.....	19
ВИСНОВКИ.....	25
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	27
ДОДАТКИ.....	30

Приклади оформлення бібліографічного опису використаних джерел

Хар-ка джерела	Приклад оформлення
Монографії, навчальні посібники, підручники	Крушинський С. А. Подання доказів у кримінальному судочинстві України: монографія. Хмельницький: ХУУП, 2017. 247 с. Когутич І.І. Міжнародно-правова допомога та співробітництво у кримінальних справах: посібник. Л.: Тріада плюс, 2005. 548 с.
два автори	Баулін О.В., Поповченко О.І. Процесуальний порядок оформлення протокольної форми досудової підготовки матеріалів міліцією. К., 2002. 123 с.
три автори	Закревська Т.О., Кучинська О.П., Циганюк Ю.В. Процесуальний статус свідка у кримінальному процесі України (теорія та практика): монографія. К.: Видавничий дім «Гельветика», 2022. 180 с.
колектив авторів	Кримінальне право України: навчальний посібник / С.Г. Волкотруб, О.М. Омельчук, В.М. Ярін та ін.; за ред. О.М. Омельчука. К.: Прецедент, 2004. 297 с.
Багатотомні видання	Міжнародно-правова допомога та співробітництво у кримінальному судочинстві України: збірник документів: У 2 ч. / уклад. І.І. Когутич. Л.: Тріада плюс, 2004. Ч. 1. 940 с.
Перекладні видання	Дженіс М., Кей Р., Бредні Е. Європейське право у галузі прав людини: джерела і практика застосування: пер. з англ. К.: Арттек, 1997. 624 с.
Збірники наукових праць	Проблеми законності: Респ. міжвідом. наук. зб. / Відп. ред. В.Я. Тацій. Харків: Нац. юрид. акад. України, 2003. Вип. 58. 362 с.
Словники	Большой юридический словарь / М.Е. Волосов, В.Н. Додонов, Н.И. Капинус и др.; Под ред. проф. А.Я. Сухарева. М.: ИНФРА-М, 2007. 858 с.
Складові частини: - книги	Крушинський С. А. Відмова приватного обвинувача від обвинувачення. <i>Альтернативні способи вирішення спорів у кримінальному провадженні</i> / Волкотруб С.Г., Крушинський С.А., Луцик В.В. та ін.; під ред. У. Гелльманна, В.В. Луцика. Хмельницький: ХУУП, 2015. С. 184-194.

- збірника	Палюх Л.М. Деякі питання щодо підстав та умов застосування примусових заходів виховного характеру за кримінальним судочинством України. <i>Актуальні проблеми вдосконалення чинного законодавства України: Збірник наукових статей</i> . 2004. Випуск XIII. С. 199-205.
- журналу	Крушинський С. А. Обов'язок доказування цивільного позову у кримінальному провадженні. <i>Університетські наукові записки</i> . 2019. № 1-2 (69-70). С. 137-144.
- іноземного журналу	Kleinwaechter W. Right on Information. <i>Journal of Media Law and Practice</i> . Vol. 10. September 1990. P. 93-98.
- енциклопедії	Бичич О.Л. Строки процесуальні. <i>Юридична енциклопедія: В 6 т. / Голова редкол. Ю.С. Шемшученко. К.: Укр. енцикл., 1998. Т. 5. С. 365-366.</i>
Тези доповідей	Крушинський С. А. Вплив європейських цінностей на формування системи засад кримінального провадження. <i>Правові, управлінські та економічні засади розбудови європейських цінностей в Україні: збірник тез Міжнародної науково-практичної конференції (м. Хмельницький, 20 травня 2022 року)</i> . Хмельницький: ХУУП імені Леоніда Юзькова, 2022. С. 112-115.
Дисертації	Маркуш М.А. Принцип змагальності в кримінальному процесі України: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.09. Х., 2005. 204 с.
Автореферати дисертацій	Трофименко В. М. Теоретичні та правові основи диференціації кримінального процесу України: автореф. дис. ... докт. юрид. наук: 12.00.09. Х. 40 с.
Міжнародні документи та угоди	Конвенція про правову допомогу та правові відносини у цивільних, сімейних та кримінальних справах (між країнами-учасницями СНД) від 22 січня 1993 року. <i>Офіційний вісник України</i> . 2005. № 44. Ст. 2824.
	Європейська конвенція про видачу правопорушників від 13 грудня 1957 року. <i>Офіційний вісник України</i> . 2004. № 26. Ст. 1734.
Законодавство України	Кримінальний кодекс України від 5 квітня 2001 року. <i>Відомості Верховної Ради України</i> . 2001. № 25-26. Ст. 131.
	Про затвердження Порядку проведення стаціонарної судово-психіатричної експертизи в психіатричних закладах осіб, які утримуються під вартою: наказ Міністерства охорони здоров'я України від 8 жовтня 2001 року № 397. <i>Офіційний вісник України</i> . 2002. № 10. Ст. 198.
Акти судової влади	Постанова Верховного Суду від 17 червня 2021 року (справа № 397/784/20). <i>Єдиний державний реєстр судових рішень</i> . URL: https://reustr.court.gov.ua/Review/97771993 .
	Про практику застосування судами України законодавства у справах про злочини неповнолітніх: постанова Пленуму Верховного Суду України від 16 квітня 2004 року № 5. <i>Вісник Верховного Суду України</i> . 2004. № 5. С. 43-56.
Іноземне законодавство	Recommendation № R (87) 18 of the Committee of Ministers to Member States Concerning the Simplification of Criminal Justice, adopted on 17 September 1987. URL: https://rm.coe.int/16804e19f8 .
	Das neue Insolvenzrecht Gesetze, Begründungen: Materialien / bearb. von Joachim Kraemer. Bonn: Stollfuss, 1995. 83 p.
Матеріали судової та іншої практики	Ухвала Білоцерківського міськрайонного суду Київської області від 19 грудня 2016 року (справа № 357/578/14-к). URL: http://www.reustr.court.gov.ua/Review/63485183 .

	Звіт про роботу прокурора за січень-грудень 2020 року. URL: https://www.gp.gov.ua/ua/stst2011.html?dir_id=113275&libid=100820&c=edit&_c=fo .
Інтернет-джерела	Слущька Т. І. Щодо питання спрощеного судового провадження стосовно кримінальних проступків: аналіз законодавства. <i>Юридичний інтернет ресурс «Протокол»</i> . URL: https://protocol.ua/ru/shchodo_pitannya_sproshchenogo_sudovogo_provadennya_stosovno_kriminalnih_prostupkiv_analiz_zakonodavstva .

1.5.2. Темі курсових робіт

1. Стадія досудового розслідування в системі кримінального провадження.
2. Правовий статус органів, які здійснюють досудове розслідування.
3. Форми досудового розслідування.
4. Підслідність кримінальних правопорушень.
5. Поняття та особливості спеціального досудового розслідування.
6. Процесуальна фіксація досудового розслідування.
7. Реалізація засад кримінального провадження в стадії досудового розслідування.
8. Судовий контроль і прокурорський нагляд в стадії досудового розслідування.
9. Початок досудового розслідування.
10. Сутність та загальні правила провадження слідчих (розшукових) дій.
11. Допит особи в стадії досудового розслідування.
12. Пред'явлення для впізнання як слідча (розшукова) дія.
13. Проникнення до житла чи іншого володіння особи.
14. Обшук як слідча (розшукова) дія.
15. Огляд як слідча (розшукова) дія.
16. Слідчий експеримент як слідча (розшукова) дія.
17. Освідчення як слідча (розшукова) дія.
18. Підстави та порядок залучення експерта для проведення експертизи.
19. Поняття та види втручання у приватне спілкування.
20. Поняття та форми контролю за вчиненням злочину.
21. Повідомлення про підозру у кримінальному провадженні.
22. Затримання особи за підозрою у вчиненні злочину.
23. Сутність, підстави та порядок застосування запобіжних заходів.
24. Тримання під вартою як запобіжний захід.
25. Домашній арешт як запобіжний захід.
26. Застава як запобіжний захід.
27. Предмет та межі доказування під час досудового розслідування.
28. Процес доказування в стадії досудового розслідування.
29. Процесуальні джерела доказів в стадії досудового розслідування.
30. Зупинення та відновлення досудового розслідування.
31. Строки досудового розслідування та порядок їх продовження.
32. Закінчення досудового розслідування зі складанням обвинувального акта.
33. Закриття кримінального провадження в стадії досудового розслідування.
34. Закінчення досудового розслідування складанням клопотання про звільнення особи від кримінальної відповідальності.
35. Оскарження рішень, дій, бездіяльності слідчого і прокурора в стадії досудового розслідування.
36. Оскарження ухвал слідчого судді під час досудового розслідування.
37. Особливості досудового розслідування у кримінальному провадженні на підставі угод.
38. Особливості досудового розслідування у кримінальному провадженні щодо неповнолітніх.
39. Особливості досудового розслідування у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів медичного характеру.

40. Особливості досудового розслідування у кримінальному провадженні щодо кримінальних проступків.

1.5.3. Перелік процесуальних документів

1. Постанова про виділення матеріалів досудового розслідування.
2. Постанова про об'єднання матеріалів досудового розслідування.
3. Клопотання слідчого про продовження строку досудового розслідування.
4. Постанова прокурора про продовження строку досудового розслідування.
5. Постанова прокурора про відмову в продовженні строку досудового розслідування.
6. Повідомлення про підозру.
7. Клопотання прокурора про дозвіл на затримання з метою приводу.
8. Ухвала слідчого судді про затримання особи з метою приводу.
9. Клопотання слідчого про привід підозрюваного.
10. Ухвала слідчого судді про привід підозрюваного.
11. Клопотання слідчого про накладення грошового стягнення.
12. Ухвала слідчого судді про накладення грошового стягнення.
13. Клопотання прокурора про відсторонення підозрюваного від посади.
14. Ухвала слідчого судді про відсторонення підозрюваного від посади.
15. Клопотання слідчого про накладення арешту на майно.
16. Ухвала слідчого судді про накладення арешту на майно.
17. Клопотання слідчого про застосування запобіжного заходу у вигляді особистого зобов'язання.
18. Ухвала слідчого судді про застосування до підозрюваного особистого зобов'язання.
19. Клопотання слідчого про застосування запобіжного заходу у вигляді особистої поруки.
20. Ухвала слідчого судді про застосування до підозрюваного особистої поруки.
21. Клопотання слідчого про застосування запобіжного заходу у вигляді домашнього арешту.
22. Ухвала слідчого судді про застосування до підозрюваного домашнього арешту.
23. Клопотання слідчого про застосування запобіжного заходу у вигляді застави.
24. Ухвала слідчого судді про застосування до підозрюваного застави.
25. Клопотання прокурора про застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою.
26. Ухвала слідчого судді про застосування до підозрюваного тримання під вартою.
27. Клопотання прокурора про продовження строку тримання під вартою.
28. Ухвала слідчого судді про продовження строку тримання під вартою.
29. Клопотання прокурора про зміну запобіжного заходу.
30. Ухвала слідчого судді про зміну запобіжного заходу.
31. Клопотання прокурора про передання неповнолітнього підозрюваного під нагляд.
32. Ухвала слідчого судді про передання неповнолітнього підозрюваного під нагляд батьків.
33. Клопотання слідчого про надання дозволу на обшук житла.
34. Ухвала слідчого судді про дозвіл на проведення обшуку в житлі.
35. Клопотання слідчого про надання дозволу на огляд житла.
36. Ухвала слідчого судді про дозвіл на проведення огляду житла.
37. Постанова про проведення освідування.
38. Постанова про проведення ексгумації трупа.
39. Ухвала слідчого судді про проведення медичної експертизи.
40. Ухвала слідчого судді про проведення психіатричної експертизи.
41. Постанова прокурора про залучення експерта для проведення криміналістичної експертизи.
42. Ухвала слідчого судді про призначення комплексної психолого-психіатричної експертизи (для визначення загального розвитку неповнолітнього).
43. Клопотання прокурора про надання дозволу на накладення арешту на кореспонденцію.

44. Ухвала слідчого судді про надання дозволу на накладення арешту на кореспонденцію.
45. Клопотання прокурора про надання дозволу на зняття інформації з транспортних телекомунікаційних мереж.
46. Ухвала слідчого судді про надання дозволу на зняття інформації з транспортних телекомунікаційних мереж.
47. Постанова слідчого про закриття кримінального провадження.
48. Постанова прокурора про закриття кримінального провадження.
49. Обвинувальний акт по справі про крадіжку.
50. Обвинувальний акт по справі про умисне вбивство.
51. Обвинувальний акт по справі про хуліганство.
52. Клопотання прокурора про застосування примусових заходів медичного характеру.
53. Клопотання прокурора про застосування примусових заходів виховного характеру.
54. Клопотання прокурора про звільнення особи від кримінальної відповідальності.
55. Постанова про зупинення досудового розслідування.
56. Постанова про оголошення підозрюваного у розшук.
57. Постанова про відновлення досудового розслідування.
58. Скарга на бездіяльність слідчого.
59. Скарга на постанову про закриття кримінального провадження слідчим.
60. Скарга на постанову про зупинення досудового розслідування.

1.6. Підсумковий контроль

Підсумковий семестровий контроль проводиться у формі усного екзамену.

У випадку необхідності проведення екзамену онлайн, він проводиться у письмовій формі із застосуванням тестових технологій.

1.6.1. Питання для підсумкового контролю

1. Досудове розслідування як стадія кримінального судочинства.
2. Поняття та система загальних умов досудового розслідування.
3. Початок досудового розслідування.
4. Підслідність: поняття та види.
5. Строки досудового розслідування та порядок їх продовження.
6. Об'єднання і виділення матеріалів досудового розслідування.
7. Процесуальні рішення в стадії досудового розслідування.
8. Поняття, система та загальні засади провадження слідчих (розшукових) дій.
9. Поняття, підстави та порядок проведення допиту під час досудового розслідування.
10. Поняття та порядок проведення одночасного допиту декількох осіб.
11. Поняття, підстави та порядок пред'явлення для впізнання живих осіб.
12. Поняття, підстави та порядок пред'явлення для впізнання речей.
13. Поняття, підстави та порядок проведення слідчого експерименту.
14. Огляд: поняття, мета, підстави та процесуальний порядок проведення.
15. Поняття, підстави та порядок проведення освідування.
16. Поняття, підстави та порядок проведення ексгумації трупа.
17. Обшук: поняття, мета, підстави та процесуальний порядок проведення.
18. Підстави та порядок залучення експерта. Процесуальні види експертиз.
19. Одержання зразків для експертного дослідження.
20. Поняття та види негласних слідчих (розшукових) дій.
21. Арешт, огляд, виїмка кореспонденції.
22. Зняття інформації з транспортних телекомунікаційних мереж.
23. Зняття інформації з електронних інформаційних систем.
24. Поняття та порядок проведення контролю за вчиненням злочину.
25. Поняття, правові наслідки та порядок повідомлення особі про підозру.
26. Поняття, підстави та процесуальний порядок зупинення та відновлення досудового розслідування.

27. Поняття та форми закінчення досудового розслідування.
28. Поняття та підстави прийняття рішення про направлення до суду обвинувального акту.
29. Зміст та структура обвинувального акту.
30. Порядок відкриття матеріалів сторонами кримінального провадження.
31. Підстави та процесуальний порядок закриття кримінального провадження в стадії досудового розслідування.
32. Підстави направлення до суду клопотання про звільнення особи від кримінальної відповідальності.
33. Підстави направлення до суду клопотання про застосування примусових заходів медичного характеру.
34. Підстави направлення до суду клопотання про застосування примусових заходів виховного характеру.
35. Поняття предмету та меж доказування під час досудового розслідування.
36. Поняття та структура процесу доказування під час досудового розслідування.
37. Показання як процесуальне джерело доказів.
38. Висновок експерта як процесуальне джерело доказів.
39. Речові докази: поняття і види.
40. Порядок зберігання речових доказів під час досудового розслідування.
41. Документи як процесуальне джерело доказів.
42. Поняття, система і підстави застосування запобіжних заходів.
43. Порядок обрання, зміни та скасування запобіжних заходів.
44. Сутність особистого зобов'язання і особистої поруки як запобіжних заходів.
45. Сутність застави як запобіжного заходу.
46. Домашній арешт як запобіжний захід.
47. Поняття запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою. Підстави та умови взяття під варту.
48. Поняття, види, підстави, умови затримання особи.
49. Процесуальний порядок затримання особи за підозрою у вчиненні злочину. Гарантії прав затриманої особи.
50. Порядок і підстави затримання особи за ухвалою слідчого судді.
51. Тимчасовий доступ до речей.
52. Відсторонення обвинуваченого від займаної посади.
53. Накладення арешту на майно.
54. Оскарження рішень, дій, бездіяльності слідчого і прокурора в стадії досудового розслідування.
55. Оскарження ухвал слідчого судді під час досудового розслідування.
56. Особливості досудового розслідування у кримінальному провадженні на підставі угод.
57. Особливості досудового розслідування у кримінальному провадженні щодо неповнолітніх.
58. Особливості досудового розслідування у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів медичного характеру.
59. Особливості досудового розслідування у кримінальному провадженні щодо кримінальних проступків.
60. Особливості досудового розслідування в умовах воєнного стану.

1.6.2. Приклад екзаменаційного білету

1. Досудове розслідування як стадія кримінального судочинства.
2. Підстави та процесуальний порядок закриття кримінального провадження в стадії досудового розслідування.
3. 25 листопада 2019 року гр. Крук, керуючи автомобілем Opel Astra, порушив правила дорожнього руху, виїхав на зустрічну смугу, внаслідок чого допустив зіткнення з автомобілем ВАЗ 2105. Внаслідок ДТП водій автомобіля ВАЗ 2105 загинув на місці події. Крук раніше (у 2015 році) був засуджений за аналогічний злочин.

Зважаючи на це, слідчий склав протокол про тимчасове вилучення у Крука водійських прав і через три доби звернувся до слідчого судді з клопотанням про тимчасове обмеження у користуванні спеціальним правом.

Оцініть дії слідчого. Чи є у цьому випадку підстави для тимчасового обмеження у користуванні спеціальним правом?

4. Вирішити тестові завдання.

4.1. В який строк з моменту отримання заяви (повідомлення) про вчинене кримінальне правопорушення слідчий, прокурор повинні внести відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань та розпочати розслідування?

- а) протягом 10 днів;
- б) протягом 3 днів;
- в) не пізніше 12 годин;
- г) не пізніше 24 годин.

4.2. Досудове розслідування кримінальних проступків здійснюється:

- а) у формі досудового слідства;
- б) у протокольній формі досудової підготовки матеріалів;
- в) у формі оперативно-розшукової діяльності;
- г) у формі дізнання.

4.3. Проведення слідчих (розшукових) дій не допускається у нічний час, а саме:

- а) з 20 до 6 години;
- б) з 22 до 8 години;
- в) з 22 до 6 години;
- г) з 20 до 10 години.

4.4. Який документ складається при необхідності проведення ексгумації трупа?

- а) постанова слідчого;
- б) постанова прокурора;
- в) ухвала слідчого судді;
- г) доручення суду.

4.5. Укладення угоди про примирення або про визнання винуватості може ініціюватися у будь-який момент:

- а) після повідомлення особі про підозру;
- б) після внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань;
- в) після складення обвинувального акту;
- г) після направлення справи до суду.

Приклад тестового завдання (у випадку дистанційного проведення екзамену):

Враховуючи те, що підозрюваний ухиляється від досудового розслідування, з метою виявлення місця його перебування, слідчий вирішив накласти арешт на кореспонденцію, яка буде надходити від нього його дружині. Як дії повинен вчинити слідчий?

Слідчий склав клопотання про надання дозволу на арешт кореспонденції, яка буде надходити за адресою: м. Хмельницький, вул. Підлісна, 26, де проживав підозрюваний зі своєю сім'єю. Слідчий погодив відповідне клопотання з прокурором і надіслав його до слідчого судді Хмельницького міськрайонного суду. Чи правильні дії слідчого?

А. Скласти постанову про накладення арешту на кореспонденцію.

Б. За погодженням із прокурором звернутися до слідчого судді апеляційного суду з клопотанням про надання дозволу на накладення арешту на кореспонденцію.

В. За погодженням із прокурором вернутися до слідчого судді місцевого суду з клопотанням про надання дозволу на накладення арешту на кореспонденцію.

Г. Звернутися до прокурора, щоб останній склав постанову про накладення арешту на кореспонденцію.

2. Схема нарахування балів

2.1. Нарахування балів студентам з навчальної дисципліни здійснюється відповідно до такої схеми:

2.2. Обсяг балів, здобутих студентом під час лекцій з навчальної дисципліни, обчислюється у пропорційному співвідношенні кількості відвіданих лекцій і кількості лекцій, передбачених навчальним планом, і визначається згідно з додатками 1 і 2 до Положення про організацію освітнього процесу в Хмельницькому університеті управління та права імені Леоніда Юзькова.

З цієї навчальної дисципліни передбачено проведення 8 лекційних занять за денною формою навчання, 4 – за заочною формою навчання.

Отже, студент може набрати під час лекцій таку кількість балів:

№ з/п	Форма навчання	Кількість лекцій за планом	Кількість відвіданих лекцій					
			1	2	3	4	5	6
1.	Заочна	6	0,8	1,7	2,5	3,3	4,2	5,0

2.3. З цієї навчальної дисципліни передбачено проведення 5 семінарських занять за заочною формою навчання.

За результатами семінарського (практичного) заняття кожному студенту до відповідного документа обліку успішності виставляється кількість балів від 0 до 5 числом, кратним 0,5, яку він отримав протягом заняття.

Критерії поточного оцінювання знань студентів наведені у п. 4.3.8. Положення про організацію освітнього процесу в Хмельницькому університеті управління та права імені Леоніда Юзькова (в редакції, затвердженій рішенням вченої ради від 28 серпня 2020 року, протокол № 1).

2.4. Перерозподіл кількості балів в межах максимально можливої кількості балів за самостійну роботу студентів та виконання індивідуальних завдань, наведено в наступній таблиці:

№ з/п	11 тем	Номер теми											Усього балів
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	
1.	Максимальна кількість балів за самостійну роботу	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	22
2.	Максимальна кількість балів за індивідуальне завдання	18											18
3.	Усього балів												40

3. Рекомендовані джерела

3.1. Нормативно-правові акти

1. Конституція України від 28 червня 1996 року. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141.
2. Про оперативно-розшукову діяльність: Закон України від 18 лютого 1992 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2135-12#Text>.
3. Про Службу безпеки України: Закон України від 25 березня 1992 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-12#Text>.
4. Про судову експертизу: Закон України від 25 лютого 1994 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4038-12#Text>.
5. Про порядок відшкодування шкоди, завданої громадянину незаконними діями органів, що здійснюють оперативно-розшукову діяльність, органів досудового розслідування, прокуратури і суду: Закон України від 01 грудня 1994 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/266/94-вр#Text>.
6. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13 квітня 2012 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#n2537>.
7. Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 5 липня 2012 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5076-17#Text>.
8. Про прокуратуру: Закон України від 14 жовтня 2014 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18#Text>.
9. Про Національне антикорупційне бюро України: Закон України від 14 жовтня 2014 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1698-18#Text>.
10. Про державне бюро розслідувань: Закон України від 12 листопада 2015 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/794-19#Text>.
11. Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 2 червня 2016 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19#Text>.
12. Про Бюро економічної безпеки України: Закон України від 28 січня 2021 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1150-20#Text>.
13. Порядок внесення коштів на спеціальний рахунок у разі застосування застави як запобіжного заходу, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 11 січня 2012 року № 15. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/15-2012-п#Text>.
14. Порядок зберігання речових доказів стороною обвинувачення, їх реалізації, технологічної переробки, знищення, здійснення витрат, пов'язаних з їх зберіганням і пересиланням, схоронності тимчасово вилученого майна під час кримінального провадження, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 19 листопада 2012 року № 1104. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1104-2012-п#n19>.
15. Порядок передачі на зберігання тимчасово вилучених під час кримінального провадження документів, які посвідчують користування спеціальним правом, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 19 листопада 2012 року № 1104. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1104-2012-п#n19>.
16. Положення про порядок ведення Єдиного реєстру досудових розслідування, затверджене наказом Генерального прокурора України від 06 квітня 2016 року № 139. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0298905-20#Text>.

17. Порядок застосування електронних засобів контролю, затверджений наказом Міністерства внутрішніх справ України від 08 червня 2017 року № 480. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0860-17#Text>.

18. Порядок ведення єдиного обліку в органах (підрозділах) поліції заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення та інші події, затверджений наказом Міністерства внутрішніх справ України від 08 лютого 2019 року № 100. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0223-19#Text>.

3.2. Література до усіх тем

1. Басиста І. В. Прийняття і виконання процесуальних рішень слідчого на стадії досудового розслідування: теоретичні і практичні проблеми: монографія. Л.: ЛьвДУВС, 2013. 599 с.

2. Берназ В. Д., Смоков С. М. Рішення слідчого (криміналістичний, процесуальний та психологічний аспекти): монографія. Одеса: Вид-во Одеського юрид. ін-ту НУВС, 2005. 151 с.

3. Грошевой Ю. М., Вапнярчук В. В., Капліна О. В., Шило О. Г. Досудове розслідування кримінальних справ / за заг. ред. Ю. М. Грошевого: навчально-практичний посібник. Харків: Видавництво "ФІНН", 2009. 328 с.

4. Кримінальний процес: підручник / за заг. ред. О. В. Капліної, О. Г. Шило. Х.: Право, 2019. 584 с.

5. Кримінальний процес: навч. посібник / Ю. П. Аленін, Л. І. Аркуша та ін. Одеса: Фенікс, 2020. 582 с.

6. Кримінальний процес: підручник / Р. І. Благута, Ю. В. Гуцуляк, О. М. Дуфенюк та ін.; за заг. ред. А. Я. Хитри, Р. М. Шехавцова, В. В. Луцика. Львів: ЛьвДУВС, 2019. Ч. 1. 532 с.

7. Кримінальний процес: підручник / О. П. Бойко, А. Г. Гаркуша, А. В. Захарко, В. В. Литвинов, В. В. Рогальська, М. М. Сербін, О. А. Солдатенко, В. М. Федченко, Н. П. Черняк; кер. авт. кол. О. Ф. Кобзар. У 2-х ч. Ч. 1. Досудове провадження. Дніпро: Ліра ЛТД, 2017. 337 с.

8. Кримінальний процес України: академічний курс: у 3 т. Т. 1: Загальна частина / за ред. В. Т. Нора, Н. Р. Бобечка. Львів: ЛНУ імені Івана Франка, 2021. 912 с.

9. Кримінальний процесуальний кодекс України: Науково-практичний коментар / відп. ред.: С. В. Ківалов, С. М. Міщенко, В. Ю. Захарченко. Х.: Одиссей, 2013. 1104 с.

10. Кримінальний процесуальний кодекс України. Науково-практичний коментар / за заг. ред. професорів В. Г. Гончаренка, В. Т. Нора, М. Є. Шумила. К.: Юстиніан, 2012. 1224 с.

11. Кримінальний процесуальний кодекс України. Науково-практичний коментар: у 2 т. Т. 1 / О. М. Бандурка, Є. М. Блажівський, Є. П. Бурдоль та ін.; За заг. ред. В. Я. Тація, В. П. Пшонки, А. В. Портнова. Х.: Право, 2012. 768 с.

12. Кримінальний процесуальний кодекс України. Науково-практичний коментар: у 2 т. Т. 2 / Є. М. Блажівський, Ю. М. Грошевий, Ю. М. Дьомін та ін.; За заг. ред. В. Я. Тація, В. П. Пшонки, А. В. Портнова. Х.: Право, 2012. 664 с.

13. Кримінальний процесуальний кодекс України: постатейна систематизація окремих правових позицій Верховного Суду / І. В. Гловюк, Д. В. Пономаренко, М. І. Пашковський. К.: Фенікс, 2019. 960 с.

14. Науково-практичний коментар Кримінального процесуального кодексу України. Зразки процесуальних документів у кримінальному провадженні / за заг. ред. М. В. Лошицького. К.: Центр учбової літератури, 2019. 1272 с.

15. Новий Кримінальний процесуальний кодекс України: коментарі, роз'яснення, документи / відп. ред. В. С. Ковальський. К.: Юрінком Інтер, 2013. 408 с.

16. Практичний коментар – роз'яснення до Кримінального процесуального кодексу України. Зразки процесуальних документів у кримінальному провадженні / Я. О. Васильчук, Л. А. Грабовський, А. В. Григоренко та ін. К.: Центр учбової літератури, 2013. 720 с.

17. Процесуальне та криміналістичне забезпечення досудового розслідування: збірник тез науково-практичного семінару (01 грудня 2017 року) / упор. А. Я. Хитра, Р. М. Шехавцов, Є. В. Пряхін, С. І. Марко. Львів: ЛьвДУВС. 243 с.

18. Татаров О. Ю. Досудове провадження в кримінальному процесі України: теоретико-правові та організаційні засади (за матеріалами МВС): монографія. К., Донецьк: ТОВ «ВПП «ПРОМІНЬ», 2012. 640 с.
19. Тертишник В. М. Кримінальний процес України: підручник. К.: Алерта, 2017. 840 с.
20. Тертишник В. М. Науково-практичний коментар Кримінального процесуального кодексу України. К.: Алерта, 2018. 854 с.

3.3. Література до окремих тем

Тема 1. Стадія досудового розслідування в системі кримінального провадження

1. Барабаш Т. М., Мілевський О. П. Теоретико-методологічні засади структурованості досудового провадження в кримінальному процесі України. *Наукові записки Інституту законодавства Верховної Ради України*. 2019. № 2. С. 82-88. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nzizvru_2019_2_11.
2. Бортун М. Взаємодія прокурора зі слідчим, слідчим суддею на стадії досудового розслідування. *Вісник Національної академії прокуратури України*. 2013. № 4. С. 95-100. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnaru_2013_4_19.
3. Бражнік Ю. Ю. Генезис, поняття, завдання та структура стадії у кримінальному процесі. *Форум права*. 2012. № 3. С. 56-60. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index.
4. Братінов І. І. Участь і роль понять у кримінальному провадженні. *Право і суспільство*. 2015. № 4 (4). С. 210-215. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pis_2015_4\(4\)__38](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pis_2015_4(4)__38).
5. Вапнярчук В. Щодо поняття кримінального процесу та його внутрішньої структури. *Вісник Національної академії правових наук України*. 2013. № 4. С. 216-224. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vapny_2013_4_27.
6. Галаган В. І., Калачова О. М. Встановлення процесуального статусу окремих осіб, які беруть участь у досудовому провадженні: монографія. Луганськ: СПД Резніков В. С., 2012. 212 с.
7. Гошовський М. Роль прокурора на стадії досудового розслідування. Забезпечення процесуального керівництва розслідуванням. *Слово Національної школи суддів України*. 2013. № 4. С. 71-74. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/cln_2013_4_20.
8. Дрозд В. Г. Сутність досудового розслідування як стадії кримінального провадження. *Наука і правоохорона*. 2017. № 3. С. 185-190. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nip_2017_3_27.
9. Максимова Л. О. Структура кримінального процесу. *Наукові записки Львівського університету бізнесу та права*. 2013. Вип. 10. С. 211-213. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nzlubp_2013_10_50.
10. Осауленко О. А. Розподіл функцій кримінального процесу у стадії досудового розслідування. *Юридична наука*. 2015. № 8. С. 164-170. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/jnn_2015_8_20.
11. Паліївець М. В. Дізнання як форма досудового розслідування злочинів: історико-теоретичний аспект. *Юридична наука*. 2012. № 4. С. 157-163. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/jnn_2012_4_19.
12. Пильгун Н. В., Бородін Є. В., Присяжнюк І. О. Досудове слідство як основна форма розслідування: питання реформування на сучасному етапі. *Юридичний вісник. Повітряне і космічне право*. 2012. № 3. С. 135-139. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Npnau_2012_3_28.
13. Римарчук Р. М., Сорока С. О. Процесуальні положення суб'єктів кримінального переслідування на стадії досудового розслідування. *Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. Серія юридична*. 2013. Вип. 3. С. 401-408. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvlduvs_2013_3_49.
14. Рогатинська Н. З. Проблемні аспекти стадії досудового розслідування. *Право і суспільство*. 2014. № 6.2. С. 184-188. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pis_2014_6.
15. Столітній А. В. Місце досудового розслідування у системі стадій кримінального провадження. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право*. 2016. Вип. 36 (2). С. 151-154. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvuzhpr_2016_36\(2\)__38](http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvuzhpr_2016_36(2)__38).

16. Тищенко О., Тітко І. Забезпечення прав потерпілого на стадії досудового розслідування. *Вісник Національної академії прокуратури України*. 2012. № 1. С. 61-66. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnapu_2012_1_12.

17. Топчій В. В. Загальна характеристика кримінальних процесуальних форм взаємодії органів досудового розслідування з оперативними підрозділами. *Митна справа*. 2013. № 6 (2.1). С. 303-306. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Ms_2013_6\(2\)](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Ms_2013_6(2)).

18. Шехавцов Р. М. Функціональний аналіз структури кримінальної процесуальної діяльності з розслідування злочинів. *Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка*. 2014. Вип. 2. С. 284-291. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vlduvs_2014_2_33.

Тема 2. Загальні положення досудового розслідування кримінальних правопорушень

1. Анненко О., Зубаков П. Розгляд слідчим, прокурором клопотань учасників кримінального процесу на стадії досудового розслідування. *Юридичний вісник*. 2014. № 6. С. 182-187. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/urid_2014_6_32.

2. Волошина В. К. Реалізація принципу диспозитивності у стадії досудового розслідування. *Форум права*. 2011. № 3. С. 134-140. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index.

3. Гловюк І. В., Андрусенко С. В. Ознайомлення з матеріалами досудового розслідування до його завершення та недопустимість розголошення відомостей досудового розслідування. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2014. № 4. С. 239-243. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pupch_2014_4_76.

4. Гловюк І. В. Питання ознайомлення з матеріалами досудового розслідування у контексті практики ЄСПЛ. *Вісник Південного регіонального центру Національної академії правових наук України*. 2018. № 15. С. 151-159. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vprc_2018_15_24.

5. Кицан Ю. І. Актуальні питання вдосконалення підслідності кримінальних проваджень в контексті реформування органів досудового розслідування. *Університетські наукові записки*. 2016. № 2. С. 206-212. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Unzap_2016_2_20.

6. Кицан Ю. І. Підслідність кримінальних справ: перспективи вдосконалення нормативно-правового регулювання. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2012. № 1. С. 88-93. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VKhnusv_2012_1_16.

7. Крикливець Д. Є. Поняття судового контролю на досудовому розслідуванні за кримінальним процесуальним кодексом України. *Право і суспільство*. 2014. № 5.2. С. 328-333. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pis_2014_5.

8. Лук'янець О. О. Особливості процесу надання матеріалів досудового розслідування для ознайомлення сторонам кримінального провадження до його завершення. *Вісник Академії адвокатури України*. 2015. Т. 12. № 2. С. 132-137. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vaau_2015_12_2_18.

9. Омаров А. А. Поняття "підслідність" у кримінальному провадженні: проблема визначення. *Право і суспільство*. 2015. № 6.2. С. 211-214. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pis_2015_6.

10. Омаров А. А. Щодо деяких проблемних питань процедури передачі кримінальних проваджень за підслідністю. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: Юридичні науки*. 2016. Вип. 3(2). С. 114-117. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvkhdu_jur_2016_3\(2\)_29](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvkhdu_jur_2016_3(2)_29).

11. Павловський В. В. Відомчий процесуальний контроль та прокурорський нагляд за дотриманням загальних положень досудового розслідування. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: Юридичні науки*. 2015. Вип. 2(3). С. 100-104. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvkhdu_jur_2015_2\(3\)_21](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvkhdu_jur_2015_2(3)_21).

12. Патик А. А. Підслідність злочинів на досудовому розслідуванні за новим кримінальним процесуальним кодексом України. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ*. 2014. № 2. С. 155-164. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvknuvs_2014_2_17.

13. Погорецький М. А., Гринюк В. О. Визначення прокурором підслідності кримінального провадження. *Вісник кримінального судочинства*. 2016. № 3. С. 60-68. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vkc_2016_3_10.

14. Погорецький М. А., Волкотруб С. Г. Удосконалення кримінального процесуального законодавства щодо підслідності органів досудового розслідування. *Вісник кримінального судочинства*. 2017. № 1. С. 71-80. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vkc_2017_1_11.

15. Приходько К. В. Предмет і мета судового контролю на стадії досудового розслідування. *Правничий часопис Донецького університету*. 2013. № 2. С. 199-207. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pchdu_2013_2_30.

16. Черноусько М. Прокурорський нагляд і судовий контроль як засоби забезпечення законності досудового розслідування. *Evropsky politicky a pravni diskurz*. 2015. Vol. 2. Iss. 5. С. 188-196. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/evrpol_2015_2_5_31.

17. Юрчишин В. Співвідношення прокурорського нагляду і судового контролю у досудовому розслідуванні за новим КПК України. *Юридична Україна*. 2012. № 11. С. 128-133. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/urykr_2012_11_23.

Тема 3. Початок досудового розслідування

1. Александренко О. В., Терещенко Ю. В., Моргун Н. С. Проблемні питання початку досудового розслідування. *Юридична наука*. 2014. № 7. С. 110-117. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/jnn_2014_7_11.

2. Аленін Ю. П. Початок досудового розслідування за КПК України 2012 року. *Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ*. 2013. № 1. С. 198-203. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/aymvs_2013_1_36.

3. Аленін Ю. П. Шляхи вдосконалення початку досудового розслідування. *Наукові праці Національного університету "Одеська юридична академія"*. 2013. Т. 13. С. 175-184. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nponyua_2013_13_19.

4. Бабич А. А. Особливості початку досудового розслідування кримінальних правопорушень, учинених у Збройних силах України. *Право і безпека*. 2014. № 1. С. 70-76. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pib_2014_1_15.

5. Вакулік О. А., Азаров Ю. І. Початок досудового розслідування у кримінальному провадженні: навч. посіб. К.: ЦУЛ, 2015. 184 с.

6. Вакулік О. А. Реформування кримінального процесуального законодавства в частині регламентації початку досудового розслідування. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ*. 2013. № 4. С. 160-166. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvknvvs_2013_4_23.

7. Вапнярчук В. В. Сутність початку досудового розслідування за новим КПК України. *Актуальні проблеми права: теорія і практика*. 2013. № 26. С. 177-186. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/app_2013_26_26.

8. Громовий А. О. Заяви, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення як передумова для початку досудового розслідування. *Часопис Академії адвокатури України*. 2013. № 4. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Chaa_u_2013_4_7.

9. Крушинський С. А. Подання доказів на етапі подання заяви (повідомлення) про кримінальне правопорушення. *Університетські наукові записки*. 2015. № 3. С. 161-168. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Unzap_2015_3_19.

10. Лобойко Л. М. Актуальні проблеми визначення підстав і моменту початку досудового розслідування. *Вісник кримінального судочинства*. 2015. № 1. С. 87-92. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vkc_2015_1_13.

11. Лобойко Л. М. Оскарження початку досудового розслідування: щодо потреби законодавчої регламентації. *Питання боротьби зі злочинністю*. 2014. Вип. 28. С. 89-98. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pbzz_2014_28_10.

12. Лобойко Л. М. Підстави і момент початку досудового розслідування. *Питання боротьби зі злочинністю*. 2014. Вип. 27. С. 132-141. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pbzz_2014_27_15.

13. Погорецький М. А. Початок досудового розслідування: окремі проблемні питання. *Вісник кримінального судочинства*. 2015. № 1. С. 93-103. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vkc_2015_1_14.

14. Рогатюк І. В. Прокурорський нагляд як гарантія законності й обґрунтованості прийняття процесуальних рішень на початковому етапі досудового розслідування. *Науковий*

вісник Національної академії внутрішніх справ. 2014. № 2. С. 140-154. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvknuvs_2014_2_16.

15. Сервецький І. В. Законодавче та нормативне регулювання початку досудового розслідування. *Юридична наука*. 2014. № 7. С. 126-135. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/jnn_2014_7_13.

16. Симчук А. С. Заяви та повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення у структурі початку досудового розслідування. *Юридична наука*. 2015. № 8. С. 178-184. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/jnn_2015_8_22.

17. Симчук А. С. Процесуальна форма початку досудового розслідування у кримінальному провадженні. *Юридична наука*. 2015. № 6. С. 152-159. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/jnn_2015_6_21.

18. Статіва І. І. Початковий етап досудового провадження в сучасному кримінальному процесі: український і західний контексти: монографія. Дніпропетровськ: Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2012. 248 с.

19. Удалова Л. Д. Проблемні питання початку досудового розслідування. *Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ*. 2016. № 1. С. 228-239. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/aymvs_2016_1_21.

20. Чурикова І. В. Початок досудового розслідування у кримінальному процесі України. *Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ*. 2013. № 2. С. 226-231. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/aymvs_2013_2_42.

Тема 4. Проведення слідчих (розшукових) дій

1. Жалдак І. А. Одночасний допит двох чи більше вже допитаних осіб: мета завдання. *Право. ua*. 2018. № 2. С. 77-82. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/pravo_2018_2_14.

2. Зубова Н. О. Зразки для експертного дослідження: порядок отримання та основні вимоги. *Теорія та практика судової експертизи і криміналістики*. 2013. Вип. 13. С. 259-265. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Trsek_2013_13_38.

3. Ільєва Т. Г. Надання слідчим суддею дозволу на проведення обшуку житла чи іншого володіння особи. *Європейські перспективи*. 2013. № 7. С. 105-109. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/evpe_2013_7_20.

4. Берназ В., Спільник С., Комарницька О. Обшук особи відповідно до КПК України. *Evropsky politicky a pravni diskurz*. 2014. Vol. 1. Iss. 5. С. 219-230. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/evrpol_2014_1_5_23.

5. Колесник В. А. Негласні слідчі (розшукові) дії: кримінально-процесуальні та криміналістичні аспекти підготовки і проведення: науково-практичний посібник К.: Прецедент, 2014. 135 с.

6. Кіпращ І. С. Визначення поняття слідчих (розшукових) дій. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ*. 2013. № 2. С. 275-283. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvknuvs_2013_2_39.

7. Клочуряк С. С. Підстави проведення освідування в кримінальному судочинстві України. *Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка*. 2011. Вип. 4. С. 144-149. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vlduvs_2011_4_19.

8. Книженко С. О., Деменко Т. В. Особливості допиту в режимі відеоконференції під час досудового розслідування. *Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія: Право*. 2013. № 1062. Вип. 14. С. 208-211. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VKhipr_2013_1062_14_53.

9. Колесник В. А. Суб'єкти здійснення та класифікація негласних слідчих (розшукових) дій. *Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ*. 2013. № 1. С. 129-134. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/aymvs_2013_1_24.

10. Колесник В. А. Деякі проблемні питання пред'явлення особи та речей для впізнання за чинним КПК України. *Вісник Академії адвокатури України*. 2013. Число 1. С. 163-168. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vaau_2013_1_27.

11. Комашко В. В. Спеціальний слідчий експеримент: особливості визначення правової природи та поняття. *Економіка. Фінанси. Право*. 2014. № 4. С. 25-28. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ecfipr_2014_4_8.
12. Комісарчук Ю. А., Ряшко О. В. Підстави та процесуальний порядок проведення слідчого експерименту. *Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. серія юридична*. 2014. Вип. 3. С. 248-260. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvlduvs_2014_3_27.
13. Корякін Р. В., Яковенко М. О. Теоретичні та практичні проблеми проведення обшуку на об'єктах нерухомості юридичних осіб. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2016. № 2. С. 146-150. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pupch_2016_2_42.
14. Котюк О. І. Слідчий експеримент – процесуальні аспекти. *Бюлетень Міністерства юстиції України*. 2013. № 3. С. 130-135. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/bmju_2013_3_21.
15. Кулик М. Й. Огляд трупа, пов'язаний з ексгумацією, як процесуальна дія у кримінальному провадженні України. *Митна справа*. 2014. № 3 (2). С. 310-317. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Ms_2014_3\(2\)_56](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Ms_2014_3(2)_56).
16. Мрочко Р. М., Чаплинський К. О. Проблемні питання примусового освідування підозрюваного, потерпілого та свідка. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2018. № 1. С. 94-98. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvdv_s_2018_1_18.
17. Погорецький М. А. Негласні слідчі (розшукові) дії: проблеми провадження та використання результатів у доказуванні. *Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ*. 2013. № 1. С. 270-276. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/aymvs_2013_1_48.
18. Птушкін Д. А., Чаплинський К. О. Особливості пред'явлення для впізнання підозрюваного у кримінальному провадженні. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2018. № 1. С. 110-114. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvdv_s_2018_1_21.
19. Сибірна Р. І., Тибінка О. М. Особливості огляду трупа, пов'язаного з ексгумацією. *Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. Серія юридична*. 2013. Вип. 2. С. 436-441. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvlduvs_2013_2_48.
20. Степанова Г., Степанов О., Кулик М. Обшук особи за КПК України: проблемні питання та шляхи вдосконалення. *Підприємництво, господарство і право*. 2017. № 2. С. 294-298. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pgir_2017_2_58.
21. Столітній А. В. Обшук та огляд: сучасні реалії, європейський досвід. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Юриспруденція*. 2015. Вип. 16 (2). С. 96-99. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmgu_jur_2015_16\(2\)_28](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmgu_jur_2015_16(2)_28).
22. Тагієв С. Р. Інститут негласних слідчих (розшукових) дій у кримінальному процесі України: теорія і практика: монографія. Чернігів: Десна, 2015. 512 с.
23. Тищенко К. С. Особливості проведення допиту малолітніх та неповнолітніх на стадії досудового розгляду. *Молодий вчений*. 2018. № 5 (2). С. 645-648. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/molv_2018_5\(2\)_70](http://nbuv.gov.ua/UJRN/molv_2018_5(2)_70).
24. Топчій В. В., Карпенко Н. В. Проблемні питання освідування і застосування примусу для його проведення. *Міжнародний юридичний вісник: збірник наукових праць Національного університету державної податкової служби України*. 2015. Вип. 1. С. 43-52. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/muvnudp_2015_1_9.
25. Удренас Г. І., Васильчук А. І. Основні проблеми огляду місця події за новим КПК України. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2014. № 2. С. 126-127. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pupch_2014_2_43.
26. Халупенко Д. М. Слідчі (розшукові) дії як пізнавальні засоби слідчого й прокурора за чинним КПК України. *Часопис Академії адвокатури України*. 2013. № 2. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Chaau_2013_2_30.
27. Циганюк Ю. В., Кравчук О. В., Крушинський С. А. Процесуальний порядок залучення експерта стороною захисту у кримінальному провадженні. *Криміналістичний вісник*. 2014. № 2. С. 28-36. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/krvis_2014_2_6.

28. Чаплинський К. О. Особливості пред'явлення для впізнання за голосом, особливостями мови і фонограмою. *Право і суспільство*. 2011. № 1. С. 240-245. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pis_2011_1_52.

29. Шингарьов Д. О. Окремі питання забезпечення прав та законних інтересів осіб при проведенні допиту у режимі відеоконференції під час досудового розслідування. *Проблеми законності*. 2016. Вип. 135. С. 212-224. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pz_2016_135_24.

30. Щербаковський М. Г. Проведення та використання судових експертиз у кримінальному провадженні: монографія. Харків: В деле, 2015. 560 с.

Тема 5. Повідомлення про підозру

1. Аленін Ю. П., Гловюк І. В. Повідомлення про підозру: загальна характеристика та проблеми удосконалення. *Вісник Південного регіонального центру Національної академії правових наук України*. 2014. № 1. С. 161-169. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vprc_2014_1_18.

2. Бублик Н. С. Вручення письмового повідомлення про підозру особам, щодо яких здійснюється особливий порядок кримінального провадження. *Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка*. 2019. Вип. 3. С. 99-109. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vlduvs_2019_3_11.

3. Гринюк В. О. Повідомлення про підозру як форма здійснення первинного обвинувачення у кримінальному провадженні. *Форум права*. 2017. № 1. С. 20-25. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index.

4. Гуртієва Л. М. Наукові концепції підстав прийняття рішення про повідомлення про підозру. *Правова держава*. 2017. № 28. С. 102-106. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Prav_2017_28_19.

5. Гуртієва Л. М. Поняття та правова природа повідомлення про підозру у кримінальному провадженні України. *Митна справа*. 2014. № 6(2.1). С. 185-190. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Ms_2014_6\(2\)](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Ms_2014_6(2)).

6. Єрьоменко І. Вдосконалення процедури повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення. *Вісник Національної академії прокуратури України*. 2017. № 1. С. 82-88. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnapu_2017_1_14.

7. Івасюк І. Г. Інституту "повідомлення про підозру" нового кримінального процесуального законодавства України. *Митна справа*. 2013. № 4(2.2). С. 74-79. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Ms_2013_4\(2\)](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Ms_2013_4(2)).

8. Капліна О. В. Підозра у кримінальному провадженні: поняття, ознаки, сутність. *Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ*. 2013. № 1. С. 238-242. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/aymvs_2013_1_43.

9. Лук'янець О. О. Особливості вручення повідомлення особі про підозру. *Часопис Академії адвокатури України*. 2015. Т. 8. № 1. С. 101-102. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Chaau_2015_8_1_23.

10. Майстренко О. В. Проблеми здійснення нагляду прокурором за законністю повідомлення особі про підозру. *Вісник кримінального судочинства*. 2016. № 4. С. 160-166. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vkc_2016_4_23.

11. Муляр Г. В., Ховпун О. С., Часова Т. О. Механізм оскарження повідомлення про підозру як засіб захисту прав підозрюваної особи. *Часопис Київського університету права*. 2019. № 3. С. 228-233. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Chkup_2019_3_42.

12. Палюх А. І. Участь прокурора в доказуванні при повідомленні про підозру під час досудового розслідування. *Вісник Національного університету "Львівська політехніка". Юридичні науки*. 2016. № 837. С. 476-483. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vnulpurn_2016_837_78.

13. Рогатюк І. В. Повідомлення про підозру: значення інституту та проблеми правозастосування. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ*. 2015. № 3. С. 115-124. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvknuvs_2015_3_16.

14. Слюсарчук Х. Р. Стандарт доказування "обгрунтована підозра" у кримінальному провадженні. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право*. 2017. Вип. 42. С. 238-241. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvuzhpr_2017_42_58.

15. Татаров О. Ю., Мірковець Д. М. Повідомлення про підозру: проблеми кримінальної процесуальної регламентації. *Митна справа*. 2015. № 1 (2.2). С. 265-271. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Ms_2015_1\(2\)](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Ms_2015_1(2)).

16. Єршоменко І. Вдосконалення процедури повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення. *Вісник Національної академії прокуратури України*. 2017. № 1. С. 82–88. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnaru_2017_1_14.

17. Тітко А. А. Дотримання конституційних прав і свобод громадянина під час повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення. *Право і суспільство*. 2014. № 6.1. С. 227-230. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pis_2014_6.

18. Фараон О. Зміна повідомлення про підозру в аспекті ст. 279 Кримінального процесуального кодексу України. *Юридичний вісник*. 2014. № 6. С. 402-406. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/urid_2014_6_69

19. Черняк Н. П. Процесуальні особливості повідомлення особі про підозру. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2013. № 1. С. 555-561. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvdduvs_2013_1_79.

20. Шкелебей В. А. Способи та порядок вручення письмового повідомлення про підозру. *Вісник кримінального судочинства*. 2017. № 4. С. 110-114. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vkc_2017_4_15.

Тема 6. Застосування заходів забезпечення кримінального провадження під час досудового розслідування

1. Гумін О. М. Система заходів забезпечення кримінального провадження за новим Кримінальним процесуальним кодексом України. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ*. 2013. № 1. С. 226-231. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvknuvs_2013_1_32.

2. Даль А. Л., Абламський С. Є. Тримання під вартою як запобіжний захід у кримінальному провадженні: монографія / за заг. ред. О. О. Юхна. Харків. ХНУВС, 2017. 238 с.

3. Даль А. Л., Юхно О. О. Застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою в контексті практики Європейського суду з прав людини. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2014. № 4. С. 51-58. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VKhnuvs_2014_4_8.

4. Дьомін Ю. М. Відсторонення від посади як один із заходів забезпечення кримінального провадження. *Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ*. 2013. № 1. С. 232-237. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/aymvs_2013_1_42.

5. Каліновська М. О. Форми участі прокурора в процесі доказування під час застосування запобіжних заходів у досудовому кримінальному провадженні. *Правові новели*. 2018. № 6. С. 167-173. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/prno_2018_6_27.

6. Климчук М. П. Тимчасовий доступ до речей і документів як захід забезпечення кримінального провадження. *Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ*. 2013. № 2. С. 185-189. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/aymvs_2013_2_34.

7. Коровайко О. Розгляд клопотань про застосування заходів забезпечення кримінального провадження: проблемні питання, що виникають у практиці слідчих суддів. *Слово Національної школи суддів України*. 2013. № 1. С. 21-31. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/cln_2013_1_5.

8. Кучинська О. П. Домашній арешт як запобіжний захід в кримінально-процесуальному законодавстві. *Адвокат*. 2010. № 7. С. 17-19. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/adv_2010_7_2.

9. Лук'яненко Ю. В. Окремі питання застосування практики Європейського суду з прав людини щодо затримання особи у кримінальному судочинстві. *Право і безпека*. 2015. № 1. С. 55-60. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pib_2015_1_11.

10. Макаров М. А. Окремі аспекти продовження строку тримання підозрюваного під вартою. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2016. Вип. 1. С. 249-252. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pjuv_2016_1_57.

11. Маланчук П. М. Практичні аспекти застосування тимчасового доступу до речей і документів як заходу забезпечення кримінального провадження. *Правовий вісник Української академії банківської справи*. 2014. № 2. С. 65-68. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pvuabs_2014_2_17.

12. Мироненко О. В. Зміна запобіжних заходів у досудовому провадженні: проблеми й недоліки процесуального порядку. *Право і суспільство*. 2014. № 6.2 (3). С. 223-229. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pis_2014_6.
13. Мироненко О. В. Система і класифікація запобіжних заходів за новим КПК України. *Митна справа*. 2013. № 4 (2.2). С. 354-360. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Ms_2013_4\(2\)](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Ms_2013_4(2)).
14. Моргун Н. С. Тимчасове вилучення майна як захід забезпечення кримінального провадження, що обмежує право власності. *Митна справа*. 2014. № 3 (2). С. 318-232. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Ms_2014_3\(2\)_57](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Ms_2014_3(2)_57).
15. Назаров В. В., Лахманік Ю. Р. Застосування заходів забезпечення кримінального провадження. *Європейські перспективи*. 2013. № 3. С. 102-106. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/evpe_2013_3_20.
16. Олашин М. М. Застосування застави у кримінальному провадженні: теоретичні та практичні аспекти. *Європейські перспективи*. 2015. Вип. 5. С. 116-121. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/evpe_2015_5_21.
17. Петров О. С. Актуальні питання застосування застави як різновиду запобіжного заходу за чинним кримінальним процесуальним кодексом України. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Юриспруденція*. 2017. Вип. 25. С. 110-112. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmgu_jur_2017_25_29.
18. Півненко Л. В. Застава – як альтернатива застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою. *Збірник наукових праць Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди. "Право"*. 2016. Вип. 24. С. 169-174. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/znpkhnpu_pravo_2016_24_24.
19. Попелюшко В. О. Запобіжні заходи в новому КПК України: поняття, мета, підстави, порядок та суб'єкти застосування. *Адвокат*. 2012. № 9. С. 4-6. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/adv_2012_9_1.
20. Романюк В. В. Заходи забезпечення кримінального провадження щодо неповнолітніх. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2013. № 3. С. 114-122. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VKhnvus_2013_3_16.
21. Сліпченко В. І. Заходи забезпечення кримінального провадження: особливості та проблеми застосування під час досудового розслідування. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2013. № 4. С. 315-327. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvdduvs_2013_4_46.
22. Смоков С. М. Запобіжні заходи та кримінально-процесуальні гарантії їх застосування: нав. посіб. Одеса: ОДУВС, 2015. 134 с.
23. Тетерятник Г. К. Проблеми застосування ізоляційних запобіжних заходів до осіб, щодо яких здійснюється провадження по застосуванню примусових заходів медичного характеру. *Форум права*. 2012. № 1. С. 977-982. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index.
24. Удалова Л. Д., Гаюр І. Й. Накладення арешту на вклади, цінності та інше майно обвинуваченого: навчальний посібник. К: КНТ, 2012. 168 с.
25. Узагальнення про судову практику застосування судами першої та апеляційної інстанцій процесуального законодавства щодо обрання, продовження запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою. *Часопис цивільного і кримінального судочинства*. 2015. № 3. С. 58-112. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Chcks_2015_3_6.
26. Фаринник В. І. Застосування заходів забезпечення кримінального провадження: теорія і практика: монографія. Київ: Алерта, 2017. 548 с.
27. Фаринник В. І. Затримання особи: проблеми кримінальної процесуальної регламентації та шляхи їх вирішення. *Вісник кримінального судочинства*. 2015. № 2. С. 85-94. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vkc_2015_2_13
28. Фаринник В. І. Поняття та підстави застосування запобіжних заходів, не пов'язаних з тимчасовою ізоляцією особи. *Бюлетень Міністерства юстиції України*. 2015. № 5. С. 146-156. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/bmju_2015_5_33.
29. Чорнобук В. Актуальні питання застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою та продовження строків тримання під вартою. *Слово Національної школи суддів України*. 2013. № 4. С. 175-185. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/cln_2013_4_38.

Тема 7. Доказування під час досудового розслідування

1. Анохін А. М. Предмет доказування у кримінальному провадженні. *Наше право*. 2013. № 2. С. 93-98. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nashp_2013_2_19.
2. Брич Л. П. Застосування практики Європейського суду з прав людини як джерела права для оцінки допустимості та достовірності доказів у кримінальних провадженнях в Україні. *Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. Серія юридична*. 2016. Вип. 2. С. 253-266. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvlduvs_2016_2_29.
3. Вапнярчук В. В. Теорія і практика кримінального процесуального доказування: монографія. Харків: Юрайт, 2017. 408 с.
4. Власова Г., Сафроняк Р. Допустимість і належність доказів за Кримінальним процесуальним кодексом України. *Вісник Національної академії прокуратури України*. 2014. № 1. С. 26-32. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnapu_2014_1_6.
5. Давидова Д. В. Висновок експерта як процесуальне джерело доказів: окремі аспекти теорії та практики. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2015. № 2. С. 151-154. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pupch_2015_2_46.
6. Калатур М. В. Співвідношення понять предмета та меж доказування в кримінальному провадженні. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2013. № 3. С. 398-405. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvdduvs_2013_3_53.
7. Ковальчук С. О. Європейські правові стандарти подання, дослідження, оцінювання й використання речових доказів під час кримінального провадження. *Наукові праці Національного університету "Одеська юридична академія"*. 2015. Т. 15. С. 200-210. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nponyua_2015_15_23
8. Коз'яков І. М. Особливості предмета доказування у кримінальному провадженні щодо неповнолітніх. *Правовий вісник Української академії банківської справи*. 2013. № 2. С. 88-92. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pvuabs_2013_2_22.
9. Крицька І. Зберігання речових доказів у кримінальному провадженні: мета, способи, умови й суб'єкти. *Підприємництво, господарство і право*. 2017. № 6. С. 178-182. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pgip_2017_6_41.
10. Крицька І. О. Речові докази у кримінальному провадженні: монографія. Х.: Право, 2018. 280 с.
11. Крушинський С. А. Подання доказів у кримінальному судочинстві України: монографія. Хмельницький: ХУУП, 2017. 247 с.
12. Кучеренко Д. І., Копиленко С. Є. Особливості електронного носія як джерела доказу в кримінальному процесуальному праві України. *Журнал східноєвропейського права*. 2019. № 59. С. 153-157. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/jousepr_2019_59_22
13. Лань О. Ю. Обставини, що підлягають доказуванню в кримінальному провадженні щодо неповнолітніх. *Форум права*. 2014. № 4. С. 204-209. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index.
14. Лисецький О. О. Слідчий як суб'єкт доказування в кримінальному провадженні. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Юриспруденція*. 2015. Вип. 16 (2). С. 107-109. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmgu_jur_2015_16\(2\)_31](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmgu_jur_2015_16(2)_31).
15. Ляш А. О. Оцінка доказів та їх процесуальних джерел за новим КПК України. *Адвокат*. 2013. № 3. С. 11-14. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/adv_2013_3_2.
16. Острійчук О. П. Показання обвинуваченого як окремий вид процесуального джерела доказів у кримінальному провадженні. *Актуальні проблеми держави і права*. 2013. Вип. 70. С. 321-327. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/apdp_2013_70_51.
17. Острійчук О. П. Поняття та система процесуальних джерел доказів у контексті реформування процесу доказування в кримінальному процесі. *Форум права*. 2013. № 1. С. 745-750. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index.
18. Павлишин А., Слюсарчук Х. Стандарти доказування та формування знання у кримінальному провадженні. *Вісник Львівського університету. Серія юридична*. 2015. Вип. 62. С. 199-209. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vlnu_yu_2015_62_25.

19. Сергеева Д. Б. Поняття та сутність достовірності доказу як його властивості. *Юрист України*. 2014. № 1. С. 89-95. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/uy_2014_1_14.
20. Старенький О. С. Суб'єкти доказування в кримінальному провадженні: поняття та класифікація. *Наукові записки Львівського університету бізнесу та права*. 2014. № 12. С. 232-236. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nzlubp_2014_12_54.
21. Стоянов М. М. Система правил допустимості доказів у кримінальному провадженні України. *Актуальні проблеми держави і права*. 2013. Вип. 70. С. 245-250. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/apdp_2013_70_39.
22. Черняк Н. П., Дубина А. І. Становлення та розвиток документів як джерел доказів у кримінальному процесі. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2015. № 1. С. 449-455. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvdduvs_2015_1_63.
23. Шило О. Г. Загальна характеристика показань як процесуального джерела доказів у кримінальному провадженні. *Вісник кримінального судочинства*. 2015. № 1. С. 151-156. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vkc_2015_1_21.
24. Юнацький О. В. Висновок експерта як процесуальне джерело доказів. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2015. № 1. С. 483-490. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvdduvs_2015_1_67.

Тема 8. Зупинення, відновлення та продовження строків досудового розслідування

1. Аленін Ю. П., Малахова О. В. Проблемні питання продовження строку досудового розслідування слідчим суддею. *Право України*. 2018. № 8. С. 60-71.
2. Галаган О. І., Дунаєва А. В. Зупинення досудового розслідування у зв'язку з невстановленням місцезнаходження підозрюваного. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ*. 2013. № 3. С. 282-287. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvknusvs_2013_3_39.
3. Гринюк В. Дотримання принципу розумного строку кримінального судочинства при продовженні досудового слідства. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Юридичні науки*. 2012. Вип. 94. С. 37-39. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VKNU_Yur_2012_94_11.
4. Зінковський І. Строки досудового розслідування: проблеми застосування оновлених норм Кримінального процесуального кодексу України. *Вісник Національної академії прокуратури України*. 2018. № 2. С. 86-96. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnapu_2018_2_9.
5. Єрмоєнко І. Нові законодавчі підходи до визначення строків досудового розслідування. *Вісник Національної академії прокуратури України*. 2018. № 2. С. 73-85. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnapu_2018_2_8.
6. Кривонос І. С. Зупинення досудового розслідування у випадку, якщо підозрюваний переховується від органів слідства та суду, в контексті нового Кримінального процесуального кодексу України. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2012. № 3. С. 109-115. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VKhnuvs_2012_3_16.
7. Кривонос І. С. Проблемні питання процесуального порядку відновлення досудового розслідування в контексті Кримінального процесуального кодексу України. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2013. № 1. С. 74-81. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VKhnuvs_2013_1_12.
8. Мирошніченко Т. М. Щодо окремих аспектів правового регулювання зупинення досудового розслідування. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право*. 2014. Вип. 27 (3). С. 124-127. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvuzhpr_2014_27\(3\)_32](http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvuzhpr_2014_27(3)_32).
9. Наливайко Є. О. Проблемні питання повідомлення особі про підозру та зупинення досудового розслідування. *Публічне право*. 2013. № 1. С. 375-280. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/pp_2013_1_53.
10. Расчотнов Є. В. Відновлення досудового розслідування у кримінальному провадженні. *Юридична наука*. 2015. № 4. С. 138-144. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/jnn_2015_4_15.
11. Романюк Б. Зупинення досудового розслідування з підстав, передбачених п. 2 ч. 1 ст. 280 Кримінального процесуального кодексу України. *Віче*. 2014. № 6. С. 8-11. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/viche_2014_6_4.

12. Топчій В. В., Йовенко І. І. Зупинення досудового розслідування для виконання процесуальних дій у межах міжнародного співробітництва. *Науковий вісник Національного університету державної податкової служби України (економіка, право)*. 2014. № 2. С. 107-113. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvnudpsu_2014_2_18.

13. Торбас О. О. До питання визначення строків досудового розслідування. *Вісник кримінального судочинства*. 2016. № 3. С. 78-84. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vkc_2016_3_12.

Тема 9. Закінчення досудового розслідування

1. Азаров Ю. І., Климчук М. П. Проблемні питання закриття кримінального провадження під час досудового розслідування. *Юридична наука*. 2015. № 4. С. 115-122. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/jnn_2015_4_12.

2. Андрушко П. П. Встановлення відсутності події кримінального правопорушення як підстава закриття кримінального провадження: окремі кримінально-правові та кримінально-процесуальні аспекти застосування. *Вісник кримінального судочинства*. 2015. № 1. С. 163-170. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vkc_2015_1_23.

3. Біліченко Т. О. Підстави закриття кримінального провадження: поняття, сутність, види. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: Юридичні науки*. 2015. Вип. 2 (3). С. 67-70. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvkhdu_jur_2015_2\(3\)_14](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvkhdu_jur_2015_2(3)_14).

4. Благодир С. М. Закриття кримінального провадження під час досудового слідства у зв'язку з відмовою потерпілого від обвинувачення. *Науково-інформаційний вісник Івано-Франківського університету права імені Короля Данила Галицького. Серія: Право*. 2017. № 3. С. 240-246. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nivif_2017_3_36.

5. Глобенко Г. І. Окремі питання процесуального порядку закінчення досудового розслідування. *Право і безпека*. 2016. № 4. С. 60-64. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pib_2016_4_13.

6. Головка Б. Ю. Звільнення особи від кримінальної відповідальності як окрема форма закінчення досудового розслідування та її значення у діяльності прокурора в кримінальному провадженні. *Форум права*. 2017. № 5. С. 91-98. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index.

7. Головка Б. Ю. Сутність і зміст етапу закінчення досудового розслідування та їх значення для кримінальної процесуальної діяльності прокурора. *Право і безпека*. 2017. № 4. С. 82-88. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pib_2017_4_16.

8. Лапкін А. В. Диференціація форм закінчення досудового розслідування і роль прокурора в їх застосуванні. *Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка*. 2016. Вип. 3. С. 87-97. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vlduvs_2016_3_11.

9. Капліна О. В. Актуальні проблеми тлумачення окремих підстав для закриття кримінального провадження. *Вісник кримінального судочинства*. 2016. № 3. С. 38-45. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vkc_2016_3_7.

10. Ковальов С. І. Судовий та відомчий контроль і його значення на етапі закриття кримінального провадження. *Науково-інформаційний вісник Івано-Франківського університету права імені Короля Данила Галицького*. 2014. № 9. С. 175-181. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nivif_2014_9_27.

11. Ляш А. О., Благодир С. М. Процесуальний порядок закриття кримінального провадження під час досудового розслідування. *Науково-інформаційний вісник Івано-Франківського університету права імені Короля Данила Галицького*. 2013. № 7. С. 223-228. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nivif_2013_7_35.

12. Миронов А. М. Прокурорський нагляд за додержанням законів при закінченні досудового розслідування у формі звернення до суду з клопотанням про звільнення особи від кримінальної відповідальності. *Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка*. 2015. Вип. 2. С. 113-122. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vlduvs_2015_2_15.

13. Неділько В. Повноваження прокурора під час закриття кримінального провадження. *Вісник Національної академії прокуратури України*. 2013. № 2. С. 60-64. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnapu_2013_2_13.

14. Сисоєнко Г. І. Закінчення досудового розслідування. *Вісник Академії адвокатури України*. 2015. Т. 12. № 2. С. 145-153. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vaau_2015_12_2_20.
15. Скрябін О. М. Участь захисника під час закінчення досудового розслідування. *Вісник Запорізького національного університету. Юридичні науки*. 2017. № 1. С. 122-129. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vznu_Jur_2017_1_18.
16. Татаров О. Ю. Особливості закінчення досудового провадження направленням справи до суду для вирішення питань про застосування примусових заходів виховного та медичного характеру. *Форум права*. 2012. № 1. С. 929-936. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index.
17. Рось Г. В. Закриття кримінального провадження як форма закінчення досудового розслідування. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2015. Вип. 3. С. 81-91. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VKhnuvs_2015_3_14.
18. Рось Г. В. Звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку із закінченням строків давності. *Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка*. 2017. Вип. 2. С. 290-299. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vlduvs_2017_2_38.
19. Рось Г. В. Особливості правового регулювання підстав до закриття кримінального провадження. *Форум права*. 2015. № 3. С. 200–204. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index.
20. Рось Г. В. Щодо визначення системи підстав до закриття кримінального провадження. *Журнал східноєвропейського права*. 2015. № 22. С. 70-78. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/jousepr_2015_22_12.
21. Токаренко К. В. Закриття кримінального провадження у разі встановлення відсутності події кримінального правопорушення чи відсутності в діянні складу кримінального правопорушення. *Юридична наука*. 2016. № 2. С. 191-199. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/jnn_2016_2_19.
22. Токаренко К. В. Невстановлення достатніх доказів для доведення винуватості особи як підстава закриття кримінального провадження. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право*. 2016. Вип. 36 (2). С. 155-157. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvuzhpr_2016_36\(2\)_39](http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvuzhpr_2016_36(2)_39).
23. Токаренко К. В. Рішення слідчого, прокурора про закриття кримінального провадження. *Юридична наука*. 2016. № 1. С. 148-155. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/jnn_2016_1_18.
24. Чальцева Н. С. Історичний розвиток процесуального інституту закінчення досудового розслідування. *Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка*. 2014. Вип. 1. С. 82-90. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vlduvs_2014_1_12.
25. Шаварин К. І. Генезис форм закінчення досудового розслідування в кримінальному провадженні України. *Право і суспільство*. 2016. № 3 (1). С. 204-210. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pis_2016_3\(1\)_40](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pis_2016_3(1)_40).
26. Шаварин К. Діяльність прокурора у кримінальному провадженні при зверненні з клопотанням про застосування примусових заходів медичного характеру. *Вісник Національної академії прокуратури України*. 2017. № 3. С. 117–124. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnaru_2017_3_21.

Тема 10. Оскарження процесуальних рішень, дій та бездіяльності під час досудового розслідування

1. Басиста І. В. Окремі особливості реалізації засади кримінального провадження – забезпечення права на оскарження процесуальних рішень, дій чи бездіяльності. *Науково-інформаційний вісник Івано-Франківського університету права імені Короля Данила Галицького*. 2015. № 12. С. 127-132. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nivif_2015_12_20.
2. Валігура Д. М. Оскарження рішення про закриття кримінального провадження під час досудового розслідування. *Юридичний вісник. Повітряне і космічне право*. 2013. № 2. С. 131-135. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Npnau_2013_2_27.
3. Горбачов В. П. Питання оскарження рішень, дій чи бездіяльності органів досудового розслідування та прокурора в рішеннях Конституційного суду України. *Проблеми правознавства та правоохоронної діяльності*. 2015. № 1. С. 110-119. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/pppd_2015_1_21.

4. Горбачов В. П. Право на оскарження рішень, дій чи бездіяльності органів досудового розслідування та прокурора у незалежній Україні. *Судова та слідча практика в Україні*. 2016. Вип. 1. С. 76-80. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/jipu_2016_1_17.
5. Заболотний І. І. Судовий контроль та прокурорський нагляд у механізмі забезпечення права на оскарження процесуальних рішень, дій чи бездіяльності на досудовому розслідуванні. *Право і суспільство*. 2013. № 6.2. С. 334-338. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pis_2013_6.
6. Камчатна Д. І. Щодо реалізації права на оскарження рішень, дій чи бездіяльності під час досудового розслідування. *Право і суспільство*. 2015. № 4(2). С. 180-185. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pis_2015_4\(2\)_32](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pis_2015_4(2)_32).
7. Карпов Н. С. Оскарження потерпілим рішень, дій і бездіяльності слідчого, прокурора та слідчого судді. *Вісник Запорізького національного університету. Юридичні науки*. 2015. № 1(1). С. 52-57. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vznu_Jur_2015_1\(1\)_9](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vznu_Jur_2015_1(1)_9).
8. Клепка Д. І. Деякі питання вдосконалення чинного кримінального процесуального законодавства України щодо оскарження рішень, дій чи бездіяльності під час досудового розслідування. *Журнал східноєвропейського права*. 2018. № 57. С. 70-76. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/jousepr_2018_57_10.
9. Корчева Т. В. Щодо проблем реалізації особою права на оскарження рішень, дій чи бездіяльності слідчого або прокурора під час досудового розслідування. *Форум права*. 2016. № 4. С. 179-184. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index.
10. Лисенкова К. Є. Порядок оскарження рішень, дій або бездіяльності органів досудового розслідування чи прокурора в досудовому кримінальному провадженні через призму принципу змагальності сторін. *Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка*. 2015. Вип. 3. С. 142-153. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vlduvs_2015_3_18.
11. Макаров М. А. Межі оскарження слідчому судді рішень, дій чи бездіяльності слідчого та прокурора. *Юридична наука*. 2015. № 6. С. 138-143. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/jnn_2015_6_19.
12. Одинцова І. М. Оскарження рішень, дій чи бездіяльності на досудовому розслідуванні стороною захисту. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2013. № 1. С. 598-606. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvdduvs_2013_1_85.
13. Олексюк К. Особливості оскарження рішень, дій чи бездіяльності прокурора під час досудового розслідування. *Історико-правовий часопис*. 2014. № 1. С. 149-154. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ipch_2014_1_33.
14. Ольховська М. М. Аналіз формування та розвитку права сторони захисту на оскарження рішень, дій чи бездіяльності слідчого, прокурора в кримінальному процесі України. *Вісник Академії адвокатури України*. 2017. Т. 14. № 1. С. 155-162. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vaau_2017_14_1_21.
15. Ольховська М. М. Обрання стороною захисту порядку оскарження рішень, дій чи бездіяльності слідчого, прокурора під час досудового розслідування кримінального провадження. *Часопис Академії адвокатури України*. 2015. Т. 8. № 1. С. 112-114. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Chaau_2015_8_1_28.
16. Попелюшко В. О. Оскарження захисником рішень, дій чи бездіяльності органів досудового розслідування та прокурора. *Адвокат*. 2012. № 10. С. 12-15. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/adv_2012_10_3.
17. Про деякі питання порядку оскарження рішень, дій чи бездіяльності під час досудового розслідування: лист Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ № 1640/0/4-12 від 9 листопада 2012 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v1640740-12>.
18. Туманянц А. Р. Окремі проблеми реалізації права на оскарження рішень, дій чи бездіяльності слідчого або прокурора під час досудового розслідування. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Юриспруденція*. 2014. Вип. 12(2). С. 142-145. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmgu_jur_2014_12\(2\)_41](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmgu_jur_2014_12(2)_41).

19. Туманянц А. Р. Суб'єкти оскарження рішень, дій чи бездіяльності слідчого або прокурора під час досудового розслідування (за КПК України 2012 р.). *Форум права*. 2012. № 3. С. 769-776. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index.

Тема 11. Особливості досудового розслідування в окремих кримінальних провадженнях

1. Басиста І. В. Практичні проблеми укладення угод про примирення у кримінальному провадженні. *Вісник кримінального судочинства*. 2017. № 1. С. 11-19. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vkc_2017_1_3.

2. Верещак О. І. Сутність спеціального досудового розслідування (in absentia) у кримінальному провадженні. *Приватне та публічне право*. 2018. № 1. С. 109-112. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/prpulaw_2018_1_24.

3. Гошовська Ю. В. Форми закінчення кримінального провадження щодо неповнолітніх. *Право і суспільство*. 2015. № 6 (2). С. 174-179. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pis_2015_6\(2\)__33](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pis_2015_6(2)__33).

4. Ємельянов В. А. Окремі аспекти вирішення питання щодо початку здійснення спеціального досудового розслідування. *Право і суспільство*. 2016. № 3 (2). С. 211-215. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pis_2016_3\(2\)__38](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pis_2016_3(2)__38).

5. Калінніков О. В. Спеціальне досудове розслідування (in absentia): теоретичні та практичні проблеми законодавства. *Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ*. 2019. № 1. С. 62-78. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/aymvs_2019_1_11.

6. Корякін Р. О., Яковенко М. О. Актуальні проблеми спеціального досудового розслідування кримінальних правопорушень. *Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка*. 2016. Вип. 2. С. 111-118. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vlduvs_2016_2_13.

7. Лазукова О. В. Особливий режим досудового розслідування в умовах воєнного, надзвичайного стану або у районі проведення антитерористичної операції: монографія. Х.: Право, 2018. 280 с.

8. Литвинчук О. І. Особливості кримінальних проваджень на підставі угод. *Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка*. 2018. Вип. 2. С. 249-257. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vlduvs_2018_2_28.

9. Марко С. І., Паславський С. І. Проблеми укладення угоди про визнання винуватості у кримінальному провадженні. *Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. Серія юридична*. 2013. Вип. 4. С. 383-391. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvlduvs_2013_4_43.

10. Масалітіна К. С. Кримінальне провадження щодо неповнолітніх в Україні. *Європейські перспективи*. 2015. Вип. 4. С. 109-113. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/evpre_2015_4_20.

11. Нагорнюк-Данилюк О. А. Угода про визнання винуватості у кримінальних провадженнях щодо неповнолітніх. *Вісник кримінального судочинства*. 2017. № 4. С. 159-165. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vkc_2017_4_22.

12. Новак Р. В. Укладання угоди про визнання винуватості між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим у кримінальному провадженні. *Часопис Академії адвокатури України*. 2014. Т. 7. № 4. С. 30-36. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Chaau_2014_7_4_6.

13. Пієв С. С., Юхно О. О. Окремі проблеми забезпечення прав неповнолітнього підозрюваного під час досудового розслідування. *Право і безпека*. 2014. № 4. С. 142-145. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pib_2014_4_30.

14. Про деякі питання здійснення кримінального провадження на підставі угод: лист Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ № 223-1679/0/4-12 від 15 листопада 2012 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v1679740-12>.

15. Про деякі питання здійснення кримінального провадження щодо неповнолітніх: лист Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ № 223-1134/0/4-13 від 18 липня 2013 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v1134740-13>.

16. Романюк В. В. Деякі особливості допиту неповнолітнього підозрюваного у кримінальному провадженні. *Право і безпека*. 2016. № 4. С. 81-85. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pib_2016_4_17.

17. Садчікова К. А. Особливості досудового розслідування при застосуванні заходів примусового медичного характеру за новим КПК України. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2015. № 3. С. 174-177. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pupch_2015_3_54.
18. Сащенко М. І. Особливості здійснення досудового розслідування щодо неповнолітніх. *Молодий вчений*. 2019. № 4 (1). С. 154-156. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/molv_2019_4\(1\)_38](http://nbuv.gov.ua/UJRN/molv_2019_4(1)_38).
19. Слободенюк В. Особливості спеціального досудового розслідування (in absentia) в кримінальному провадженні. *Підприємництво, господарство і право*. 2017. № 4. С. 171-174. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pgip_2017_4_36.
20. Трофименко В. М. Теоретичні та правові основи диференціації процесуальної форми у кримінальному судочинстві: монографія. Харків: ТОВ «Оберіг», 2016. 304 с.
21. Тюрін Г. Є. Порядок діяльності прокурора у кримінальному провадженні на підставі угод. *Форум права*. 2014. № 2. С. 442–447. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index.
22. Цюприк І. В., Алексєєва-Процюк Д. О. Особливості спеціального досудового розслідування кримінальних правопорушень щодо деяких категорій осіб. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ*. 2016. № 1. С. 157-171. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvknuvs_2016_1_14.
23. Шингарьов Д. О. Особливості проведення допиту осіб, які беруть участь у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів медичного характеру на стадії досудового розслідування. *Теорія і практика правознавства*. 2016. Вип. 1. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/tipp_2016_1_23.

4. Інформаційні ресурси в Інтернеті

1. <http://www.rada.gov.ua> – Офіційний сайт Верховної Ради України.
2. <http://www.president.gov.ua> – Офіційний сайт Президента України.
3. <http://www.kmu.gov.ua> – Офіційний сайт Кабінету Міністрів України.
4. <https://supreme.court.gov.ua> – Офіційний сайт Верховного Суду.
5. <http://www.court.gov.ua> – Офіційний веб-портал «Судова влада України».
6. <http://http://www.gp.gov.ua> – Офіційний сайт Офісу Генерального прокурора.
7. <http://www.npu.gov.ua> – Офіційний сайт Національної поліції України;
8. <http://www.nbuv.gov.ua> – Сайт Національної бібліотеки України ім. В.І. Вернадського.